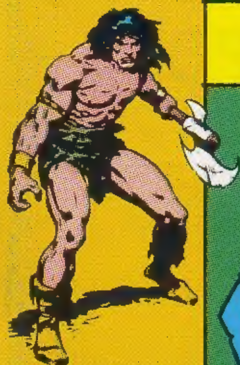
JUNIORPRESS PRESENTEERT

CONAN

ARBAA

NR. 17

PRIJS: fl. 4,50

BELGIË: Bf. 93

SPECIAL

JP

JUNIOR PRESS STRIP

LEES NU HET HELDENEPOS VAN Prins Valiant

Al meer dan vijftig jaar een van de best getekende strips

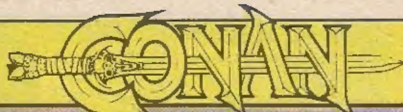

De volgende albums zijn nog verkrijgbaar:

- Nr. 21 - De ontvoering van Aleta
- Nr. 22 - Het gevecht met de wilde stier
- Nr. 23 - De uitdaging
- Nr. 24 - De wrede koning
- Nr. 25 - De zeeslag
- Nr. 26 - De bevrijding
- Nr. 27 - De speurtocht naar de heilige graal
- Nr. 28 - Aanval op de Neveleilanden
- Nr. 29 - Gezant in Rome
- Nr. 30 - Arn als gijzelaar
- Nr. 31 - Het grote toernooi
- Nr. 32 - De wilde horde
- Nr. 33 - De zoon van de zonnegodin
- Nr. 34 - De stammenoorlog
- Nr. 35 - Modreds wraak
- Nr. 36 - Het zwaard van de dode krijger
- Nr. 37 - De thuisreis
- Nr. 38 - De ballingen
- Nr. 39 - Intriges op slot Marvyn
- Nr. 40 - Het vertrek van Aleta

HOE TE BESTELLEN

Deze albums kunt u bestellen door storting van het vereiste bedrag op bankrekening 47.57.84.480 t. n. v. C.A.K. Bussum B.V. te Naarden, onder vermelding van de nummers van de gewenste albums.
Prijs per album: *f* 7,95. Bij bestelling van 1 album dient u *f* 2,- extra aan portokosten over te maken.

Stan Lee PRESENTEERT: DE BARBAAR ®

de PRIJS der VOLMAAKTHEID

Conan special is een uitgave van Juniorpress b.v., Naarden.

Printed in Hungary.
Oorspronkelijke uitgaven: Conan the Barbarian 121-122-123. Juniorpress 89-16.

Maar zijn aandacht wordt plotseling afgeleid door schreeuwende stemmen die uit een zijstraat opklinken....

Er zijn straatrovers bezig, ziet hij, terwijl hij zich afvraagt van wat voor kostbaarheden zij die voddige reus zouden kunnen beroven.
Nou ja... het zijn zijn zaken niet.

Dan ontdekt Conan de schoonheid die door de bruut verdedigd wordt...

... en direkt verandert hij van mening...
... tot groot ongenoegen van de twee zusters.

Maar de barbaar is hen alweer vergeten......

... en letterlijk WERPT hij zich in de strijd....!

Maar teveel wijn heeft hem roekeloos gemaakt, kwetsbaar voor een bandietenmes...

..... dat echter geen doel treft.
Een mooie klap, Atreah...! Van DIE smerige boef hebben we geen last meer.

"... en ik zie dat onze onverwachte beschermer de anderen al op de vlucht heeft gejaagd...."

En dus....
Mijn broer kan niet spreken....... maar hij wil je bedanken voor je hulp.
Hij heeft me al bedankt toen hij die vent met dat mes tegenhield.
Het zou jammer geweest zijn als je nodeloos gedood was.

Gedood worden bij het redden van een vrouw in nood is niet zo erg...!
Maar, mijn barbaarse vriend..... ik WAS niet in nood... ik had ZELF met gemak met die aasgieren kunnen afrekenen.

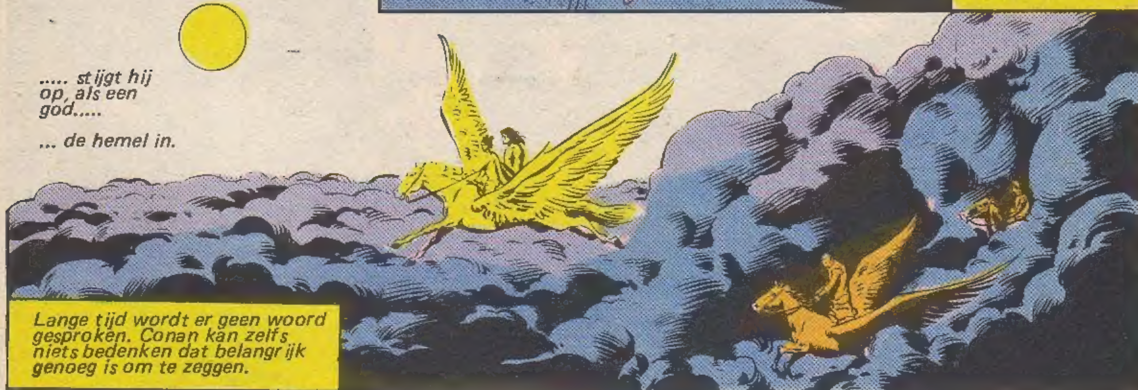

Je meent het! En hoe dan wel..?
Op dezelfde manier als..
...DIT..!
Eerst verschijnt er groene rook, dan een geur als van duizend parfums.....

... en tenslotte .....
Crom.
U roept, meesteres Prem .....
...... en wij komen...!
Ik heb ver gereisd om mijn broer te zoeken... en ik reis nooit onbeschermd.
Maar dat doet nietsaf aan jouw vriendelijke daad..... een zeldzaamheid in deze wereld van zinloos geweld....!

Ik wil je danken voor wat je gedaan hebt... en je belonen. Wil je me het genoegen doen met me mee te rijden....?
Maar dit is ... tovenarij!
Noem het wat je wilt... mijn motief is zuiver.
... kom je mee?

De barbaar aarzelt en staart in de ogen van de vrouw, die zwart en mysterieus zijn als de nachtelijke hemel.

Hij grijnst en bestijgt het paard....
... en als de grote witte vleugels bevallig klapwieken.....

..... stijgt hij op, als een god.....
... de hemel in.
Lange tijd wordt er geen woord gesproken. Conan kan zelfs niets bedenken dat belangrijk genoeg is om te zeggen.

Als hij uiteindelijk spreekt, mompelt hij slechts:
Crom....
Adembenemend, niet waar, mijn knappe redder?

In Stygia heb ik ooit op een reusachtige havik gevlogen... maar niet zo hoog!
Als je NU al zo onder de indruk bent, wacht dan tot we deze WOLKEN uit zijn.....
..... dan zie je.......

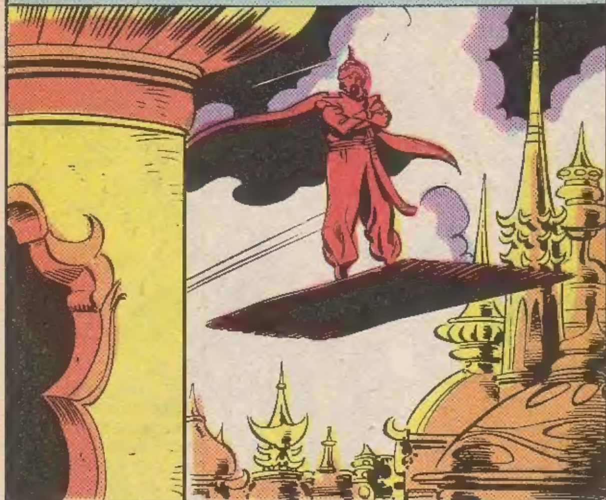

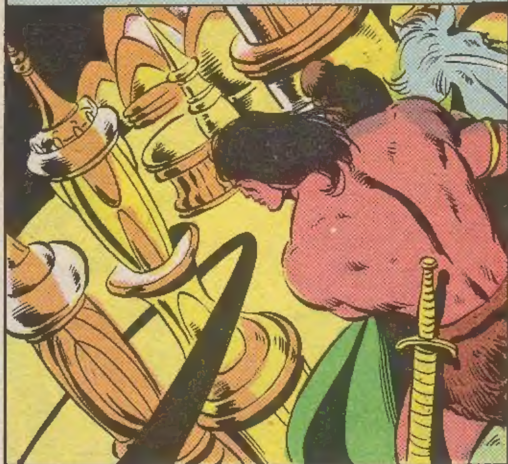
Welkom, vriend... in de luister van....

MREEAD-ZZA!

Maar dan voelt hij de warmte van zijn lichaam, het snelle kloppen van zijn hart.... en beseft hij dat hij nog volop in leven is....

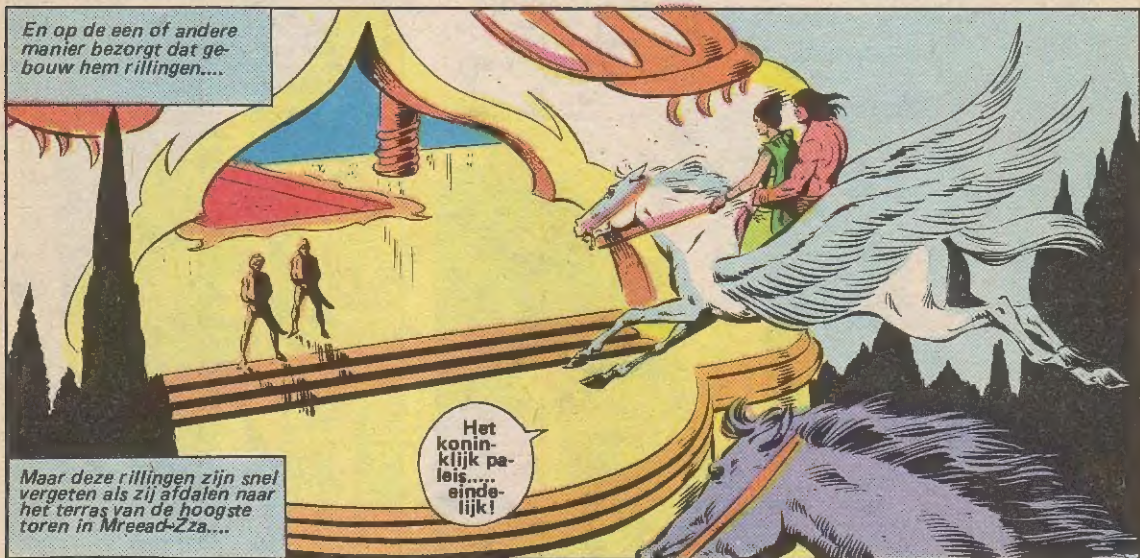
Dan werpt hij zijn hoofd achterover en LACHT bulderend.

En terwijl de vier hengsten over de stad vliegen, ziet Conan ongekende wonderen.....

Hij voelt zijn bloed zingen zoals hij niet meer gehoord heeft sinds hij voor het eerst de torens en de minaretten zag van de zogenaamde beschaafde wereld, die nu zo ver verwijderd is.....

Maar het lied houdt plotseling op.

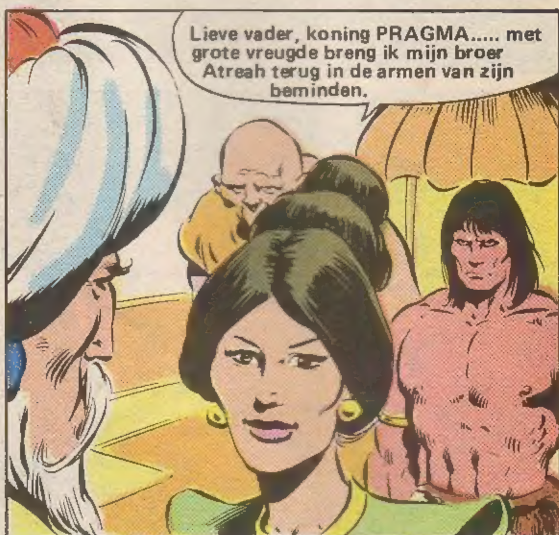

Want daar, temidden van alle pracht rijst een gebouw op dat uit duisternis lijkt opgetrokken.....
..... en vanuit zijn muren loopt een weg van zwarte jade die kronkelend in de verre hemelen verdwijnt.....

En op de een of andere manier bezorgt dat gebouw hem rillingen....
Maar deze rillingen zijn snel vergeten als zij afdalen naar het terras van de hoogste toren in Mreead-Zza....
Het koninklijk paleis..... eindelijk!

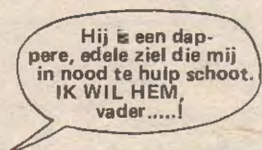

Woon je
..... hier..?
Ja. Heb je ontzag voor koningschap....?

Als je bedoelt of ik er bang voor ben...... nee. Ze zijn alleen iets GEKKER dan de gewone man. En RIJKER natuurlijk.....!
Natuurlijk. Maar ons land kent geen armoede... geen kloof tussen rijkdom en gebrek..!

Mooi gezegd, lieve dochter.... mooi gezegd! Welkom, mijn Prem, je koning en vader begroet je met liefde....!
Net als Siddhia ..... hofmagiër... en uw nederige dienaar.

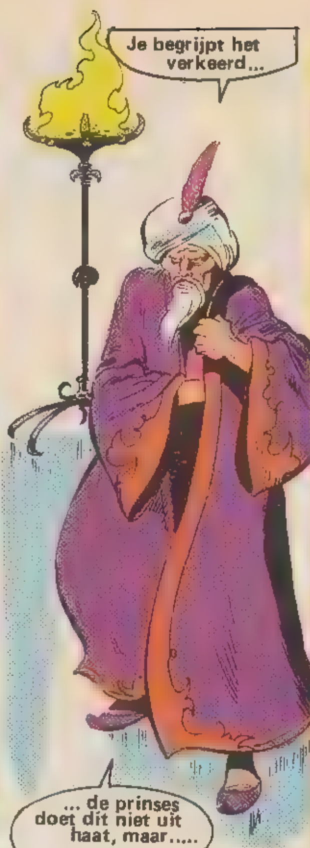

Lieve vader, koning PRAGMA..... met grote vreugde breng ik mijn broer Atreah terug in de armen van zijn beminden.

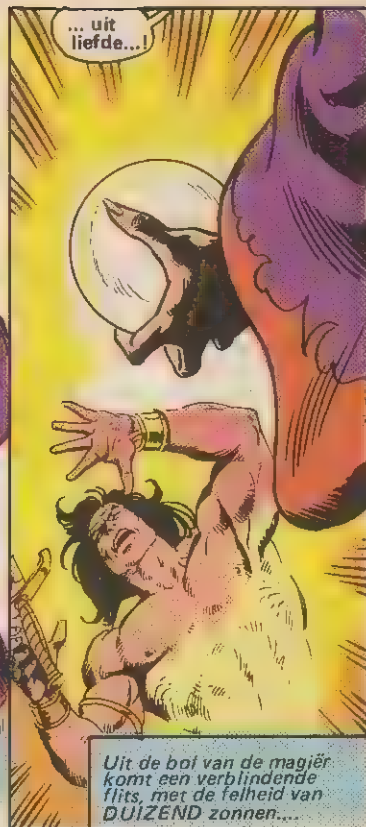

Ik ben trots op je, dochter, maar......
..... maar wie is de ANDER die je hebt meegebracht, zo grimmig en woest?

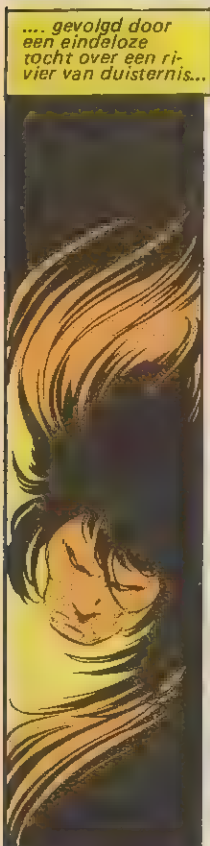

Hij is een dappere, edele ziel die mij in nood te hulp schoot. IK WIL HEM, vader.....!
Conan verstijft bij deze woorden. Hij heeft ze eerder gehoord.

En als drie grote eunuchen op hem afkomen, als de koning gebiedend in zijn handen klapt......

..., beseft de barbaar dat iedere hemel ook zijn HEL kent......
Toon je zo je dankbaarheid, vrouwe Prem... met verraad....?

Je begrijpt het verkeerd...
... de prinses doet dit niet uit haat, maar.....

... uit liefde...!
Uit de bol van de magiër komt een verblindende flits, met de felheid van DUIZEND zonnen....

.... gevolgd door een eindeloze tocht over een rivier van duisternis...

... en dan, uit het duister, keert......

Kijk, Atreah..... hij beweegt weer.
... de werkelijkheid terug.....
Hhngh...

Haar gezicht... komt hem bekend voor, net als dat van de reus naast haar, maar hij herinnert zich hun namen niet, en .... zijn EIGEN naam ook niet.

Liefste... wat IS er...?

Ben ik je ..... geliefde?

Mijn lieve KALNA-FAKIR..... herinner je je verloofde en haar broer niet...?

Oh... bij de godin... die val heeft je beroofd van je geheugen. Rustig maar....

Ik help je het verleden terug te vinden.

Hij kijkt haar in de ogen .... en vertrouwt haar.

In de dagen daarna doorkruist "Kalna-Fakir" de stad Mreead-Zza, "in de hoop", zo zegt Prem, "dat de gesloten deur van het geheugen geopend zal worden".

Hij brengt uren door in de tempel van MEDITATIE en vindt rust, maar niet zichzelf.

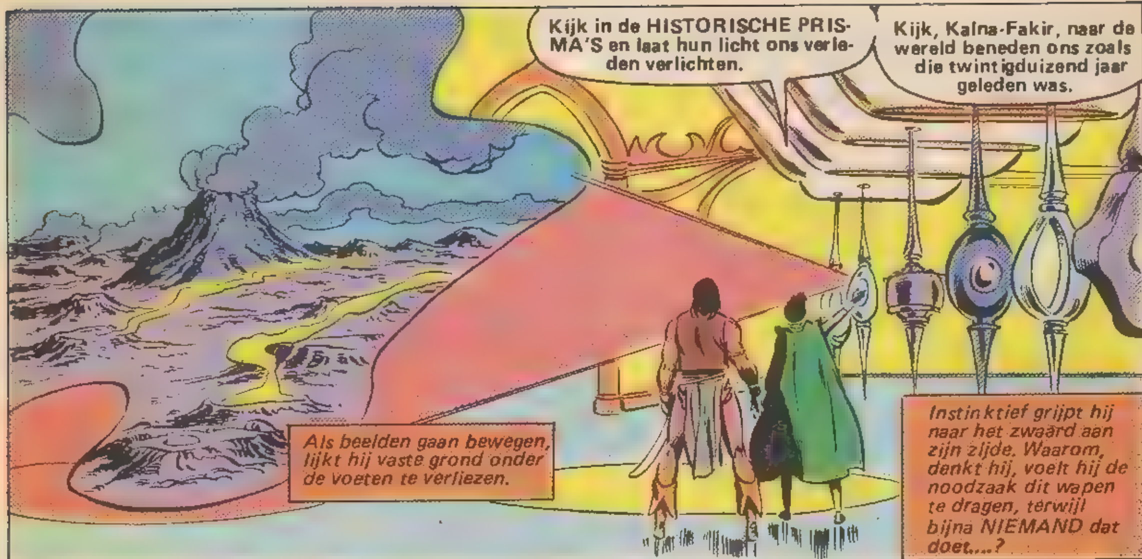
Hij bezoekt de tempel der GENEZING, waar vreemde brouwsels alle ZIEKTEN genezen BEHALVE de ZIJNE.

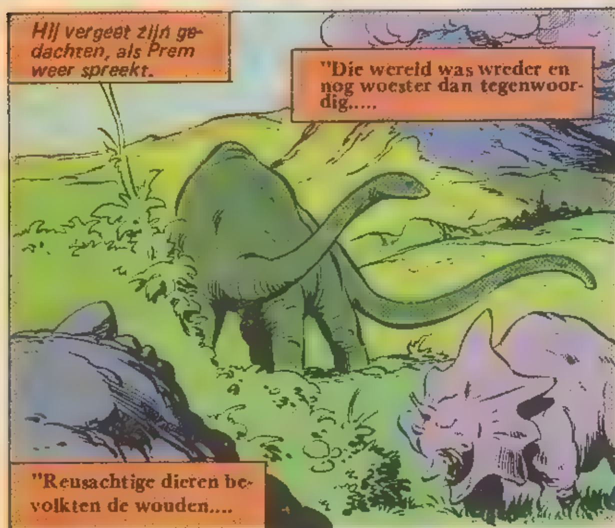
In de TEMPEL VAN HET LICHAAM ziet hij kampioenen vechten..... en hij voelt zijn spieren tintelen. Maar meer niet.

En tenslotte...

Hier, Kalna-Fakir ..... in de tempel der Geschiedenis..... zul je het verleden van ons volk zien.

..... en daardoor misschien ook je EIGEN verleden.

Kijk in de HISTORISCHE PRISMA'S en laat hun licht ons verleden verlichten.
Kijk, Kalna-Fakir, naar de wereld beneden ons zoals die twintigduizend jaar geleden was.
Als beelden gaan bewegen, lijkt hij vaste grond onder de voeten te verliezen.
Instinktief grijpt hij naar het zwaard aan zijn zijde. Waarom, denkt hij, voelt hij de noodzaak dit wapen te dragen, terwijl bijna NIEMAND dat doet....?

Hij vergeet zijn gedachten, als Prem weer spreekt.
"Die wereld was wreder en nog woester dan tegenwoordig.....
"Reusachtige dieren bevolkten de wouden....

"..... en mensen die nauwelijks verschilden van beesten leidden een primitief bestaan.

"In een land dat later bekend zou worden als KOTH verscheen aan een stam een godin uit de hemel....... die hen een beter leven aanbood.....
"..... in ruil voor hun verering....

"De stam stemde in... in hun primitieve angst konden zij niet anders.
"En dus hief de godin hen op.....

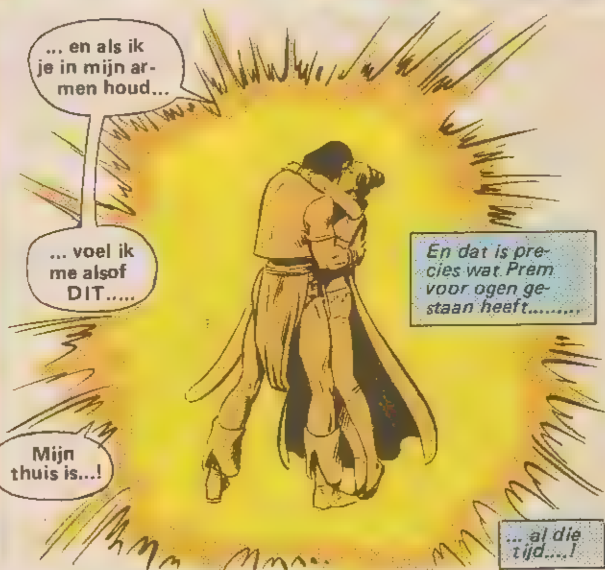

"... en gaf hen wijs-heid en schoonheid..

"... en opende de poorten van Mreead-Zza....
"En zo begon een tijd van voorspoed en geluk...

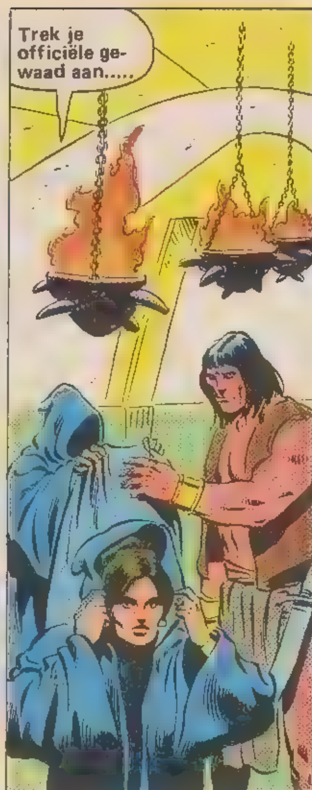

Zie je hoe gelukkig we zijn dat we in deze volmaaktheid leven? Onze godin is groot en goed....!
Ja...... als je vertrouwen kunt hebben in welke godin dan ook.

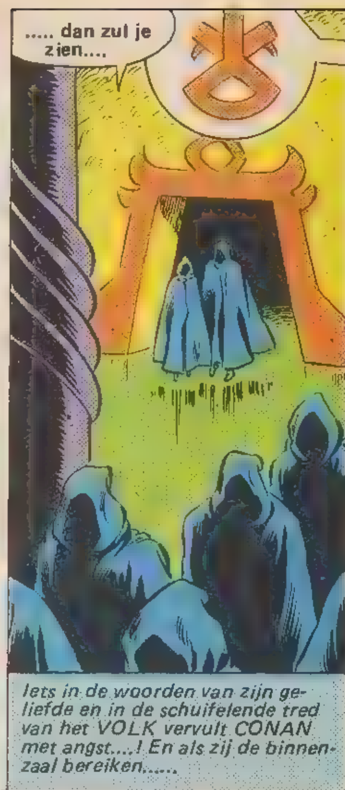

KALNA....! Weet je dan nog niet wie en wat je bent..... je herkent je plaats onder het volk nog niet... aan mijn zijde.....
Ik herinner me nog steeds niets...... ondanks die prisma's...!

En veel dingen in onze stad verwarren me...... kloppen niet......
Maar ik weet wel dat je lippen zacht zijn,...

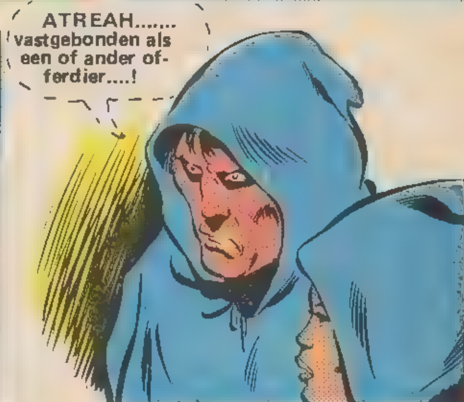

... en als ik je in mijn armen houd...
... voel ik me alsof DIT.....
Mijn thuis is...!
En dat is precies wat Prem voor ogen gestaan heeft........
... al die tijd....!

Enkele dagen later, in een nacht.....
Een zo diepe stilte heb ik hier nog nooit gehoord. Waarom klinkt er geen muziek, geen gelach, Prem?
In deze nacht vereren we de godin in haar tempel......
... de nacht der vergelding...!
Vergelding..? Hoe bedoel je?

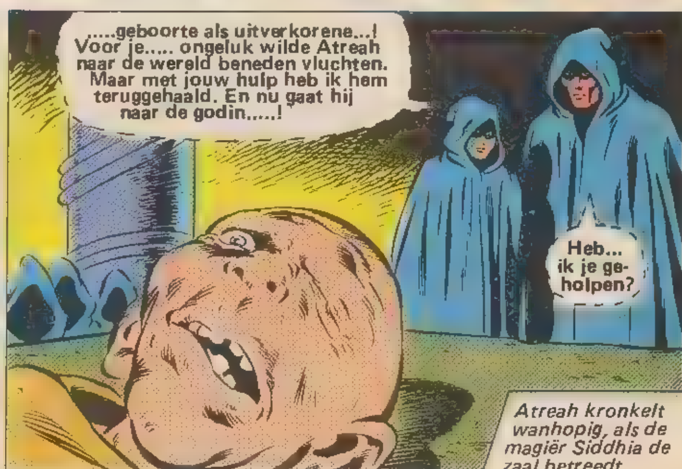

Trek je officiële gewaad aan.....

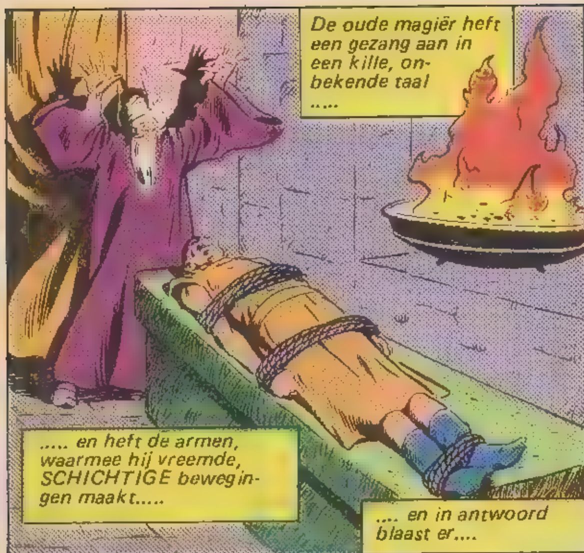

..... dan zul je zien....
Iets in de woorden van zijn geliefde en in de schuifelende tred van het VOLK vervult CONAN met angst....! En als zij de binnenzaal bereiken......

.... wordt de reden onmiddellijk duidelijk.
Wat BETEKENT dit....?

ATREAH....... vastgebonden als een of ander offerdier....!

Hij is een van de UITVERKORENEN, die door ons volk aan de godin geschonken worden in ruil voor haar gunsten. Atreahs stomheid en zijn mismaakte lichaam tekenden hem vanaf zijn.......

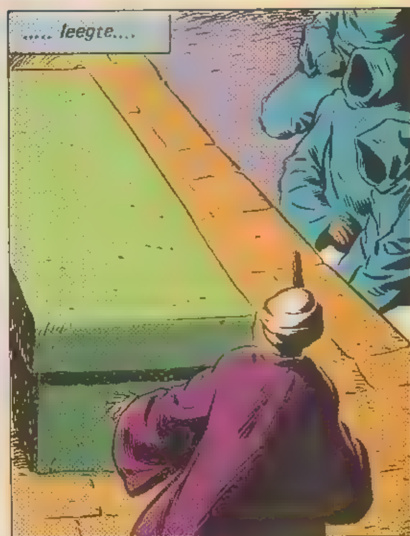

.....geboorte als uitverkorene...! Voor je..... ongeluk wilde Atreah naar de wereld beneden vluchten. Maar met jouw hulp heb ik hem teruggehaald. En nu gaat hij naar de godin.....!
Heb... ik je geholpen?
Atreah kronkelt wanhopig, als de magiër Siddhia de zaal betreedt......

De oude magiër heft een gezang aan in een kille, onbekende taal .....
..... en heft de armen, waarmee hij vreemde, SCHICHTIGE bewegingen maakt.....
.... en in antwoord blaast er....

... wind....
In afgrijzen verbreekt Atreah zijn boeien..........

Maar het is te laat...

Een schitterende lichtstraal flitst op, en dan.....

..... leegte....

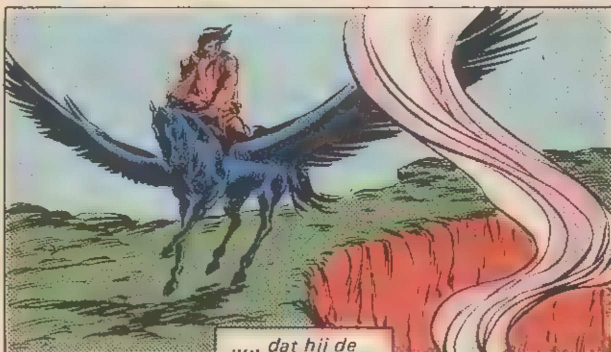

..... en een onverwachte WOEDE-uitbarsting.........!
Nee!
Je hebt geen geheugen NODIG om te zien dat dit niet goed is.....!
W-Wat doe je nu,KALNA-FAKIR...?

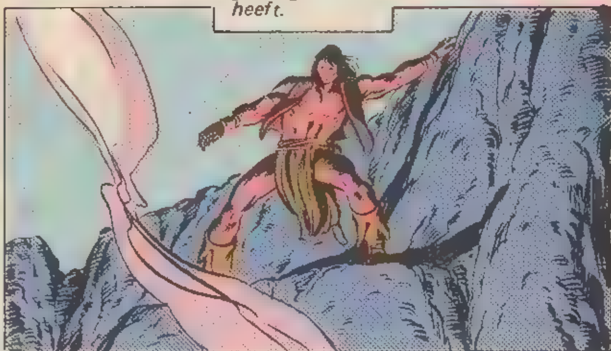

Waar is Atreah heen....?! Spreek op, hond, of ik SNIJD je keel open....!
Kop dicht, magiër... IK stel de vragen hier......!
V-Volg de weg van jade.... dan vind je hem......

Zonder om te kijken rent "Kalna-Fakir" de tempel uit.
Hij weet dat Prem de tranen nu over de wangen stromen,
maar dat kan hem -MAG hem niet kunnen- schelen.....
Als het paradijs HIER
op gebouwd is, denkt hij,
dan KAN dat niet.
En dus, op een van de grote gevleugelde rossen, stijgt hij
op, de bewolkte lucht in......

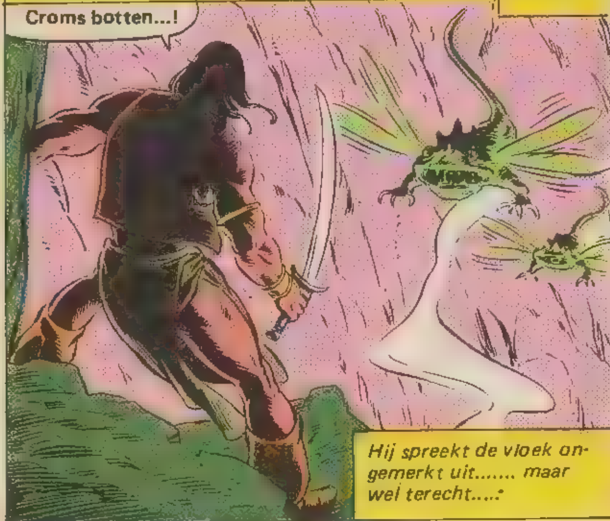

... en bidt dat
hij gelijk heeft.
Hij rijdt een eeuwigheid
voor de lucht plotseling
kil wordt. Een gruwelijke
STANK rijst op.....

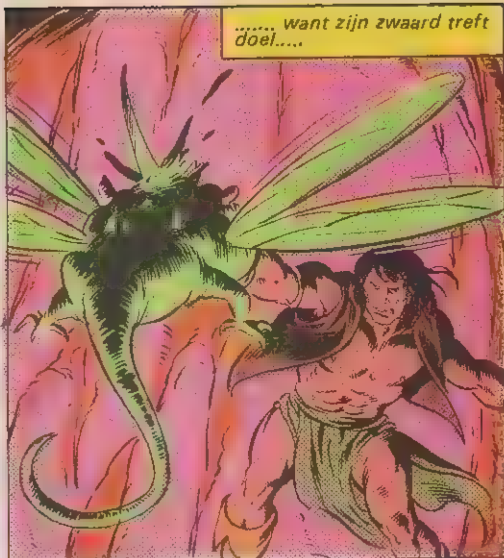

Dan ziet hij een
vurige put, vol rook
en vlammen, en
weet hij.....

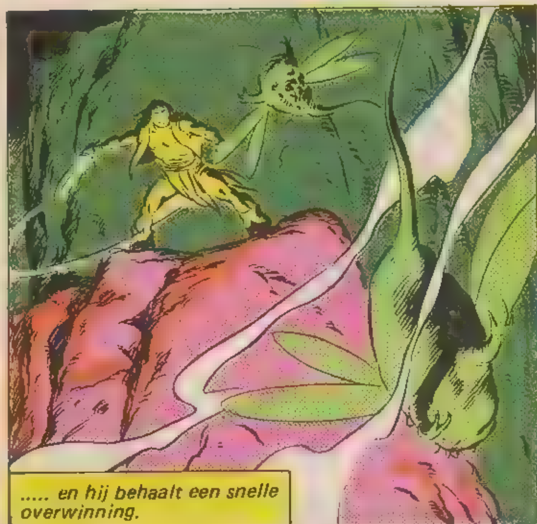

..... dat hij de
godin gevonden
heeft.

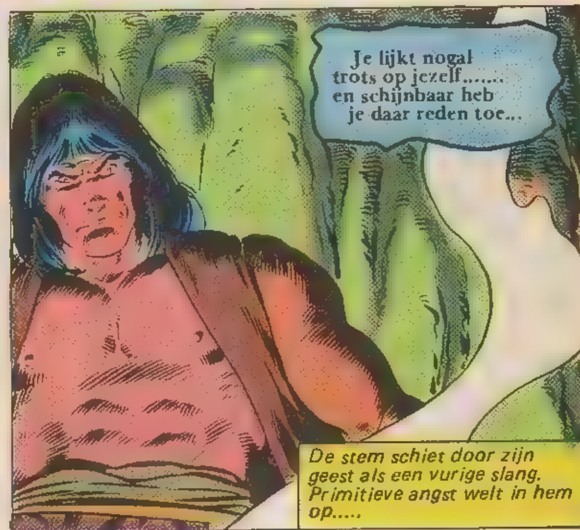

Maar het luide
gebrom achter
hem herinnert hem
eraan.......

... dat het vinden van de vijand ALLEEN niet genoeg is...!
Croms botten...!
Hij spreekt de vloek ongemerkt uit....... maar wel terecht....:

.... want zijn zwaard treft doel.....

..... en hij behaalt een snelle overwinning.

Je lijkt nogal trots op jezelf....... en schijnbaar heb je daar reden toe...
De stem schiet door zijn geest als een vurige slang. Primitieve angst welt in hem op.....

..... als hij het gezicht van de godin ziet drijven in een helse poel....!
Alleen de dappersten,..... reizen HIERHEEN...
Waar is Atreah...?
Je bent heel.... direkt... mooi zo.. ik zal dat ook zijn.....

Luister naar de kreten van iemand die niet KAN gillen...

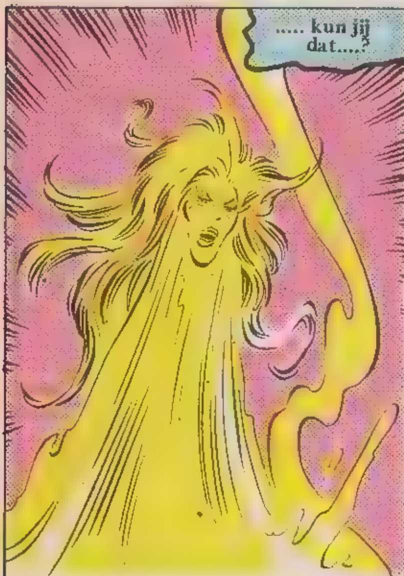

... en je ziet hem.....
Atreah!

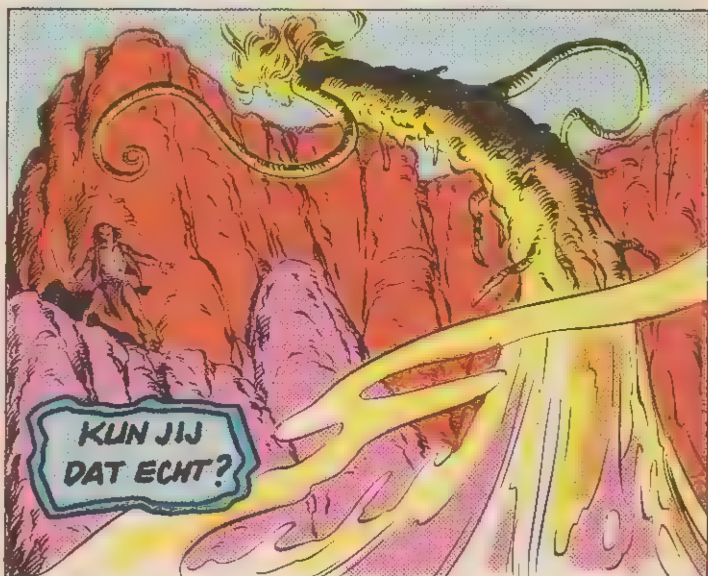

Is DIT de grote godin die mijn volk twintigduizend jaar heeft vereerd....
..... een duivels gedrocht dat plezier vindt in martelingen ......?!
Bij alle goden en godinnen ter wereld....

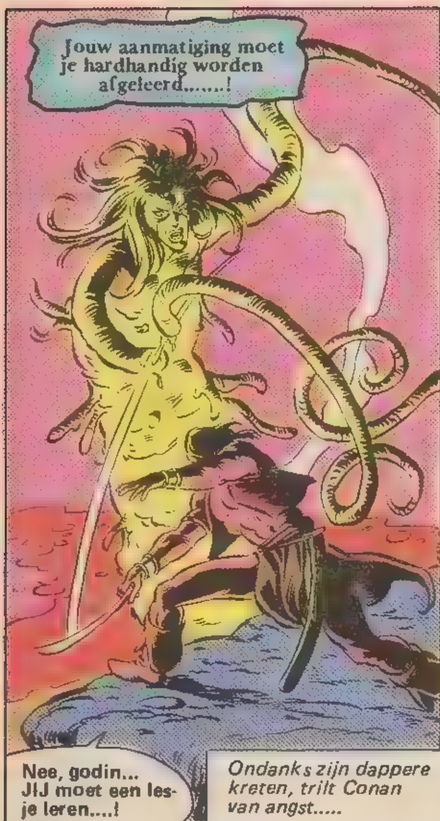

..... daar maak ik een EIND aan....!

Bedenk wel.... dit is EEN ziel.... nutteloos onder de levenden. Ik vraag slechts het plezier van zijn pijn....

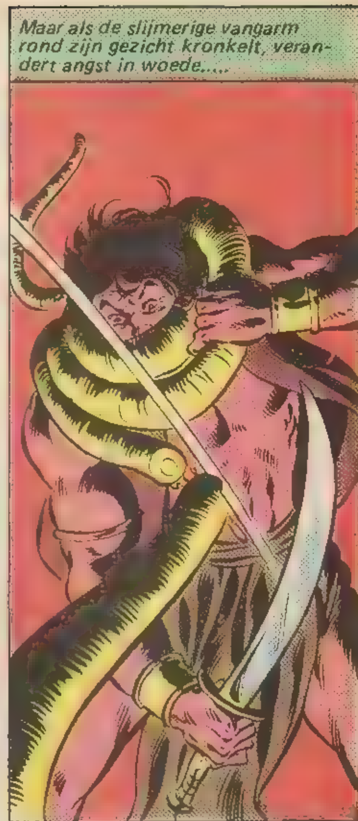

.... in ruil voor volmaaktheid...!
Wie kan mij dat weigeren?
Bij Crom, IK kan het, heks...!

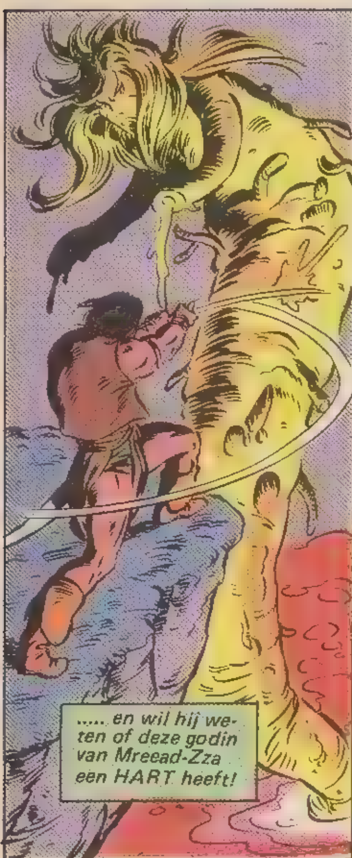

..... kun jij dat....?

KUN JIJ DAT ECHT?

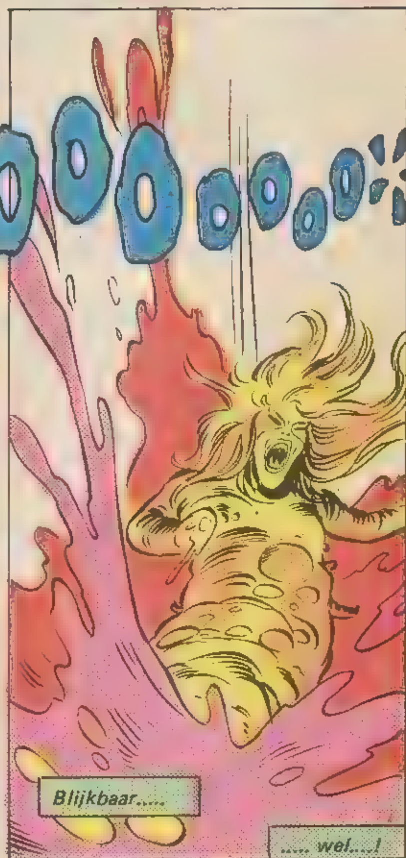

Jouw aanmatiging moet je hardhandig worden afgeleerd......!
Nee, godin... JIJ moet een lesje leren....!
Ondanks zijn dappere kreten, trilt Conan van angst.....

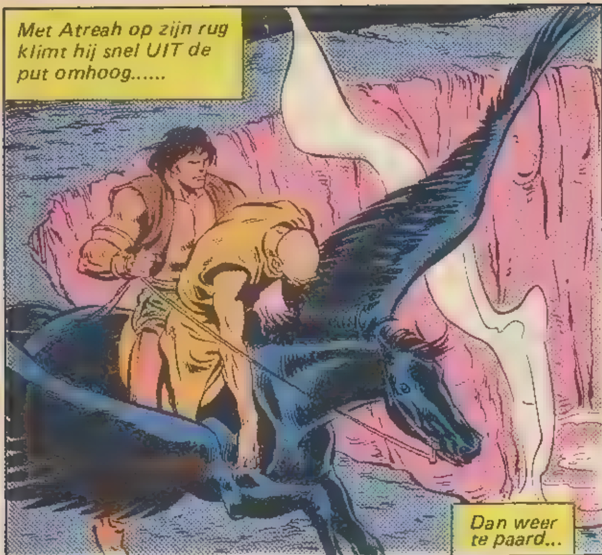

.... een angst die hem aanvankelijk haast verlamt....

Maar als de slijmerige vangarm rond zijn gezicht kronkelt, verandert angst in woede.....

..... en wil hij weten of deze godin van Mreead-Zza een HART heeft!

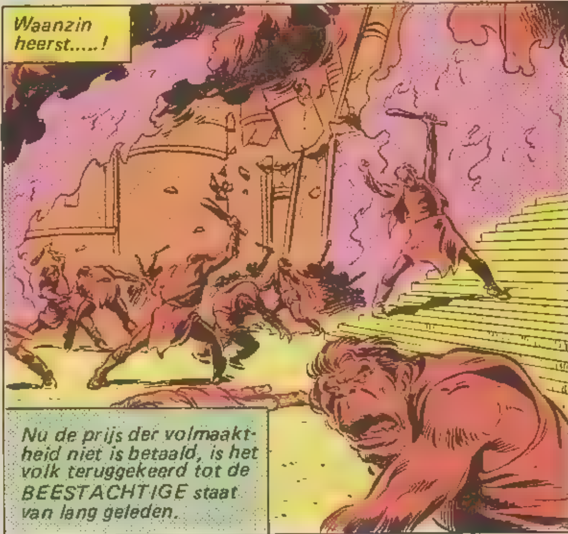

NOOOOOOOOOO!

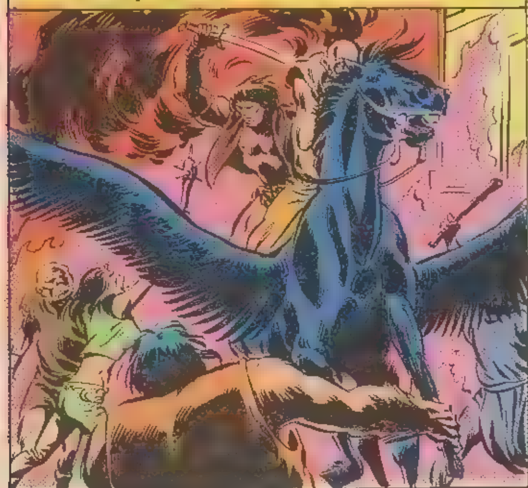

Blijkbaar.....
..... wel....!

Met Atreah op zijn rug klimt hij snel UIT de put omhoog......
Dan weer te paard...

Plotse-ling....
Ga terug, dwaas.... BEDENK wat je doet... DENK NA!
Is dat gruwelijke gezicht echt... of een projektie van zijn onderbewustzijn....?

Hoe dan ook..... het verdwijnt in duistere wolken als Conan de stad bereikt.....
..... waaruit zij met afgrijzen branden zien opstijgen....

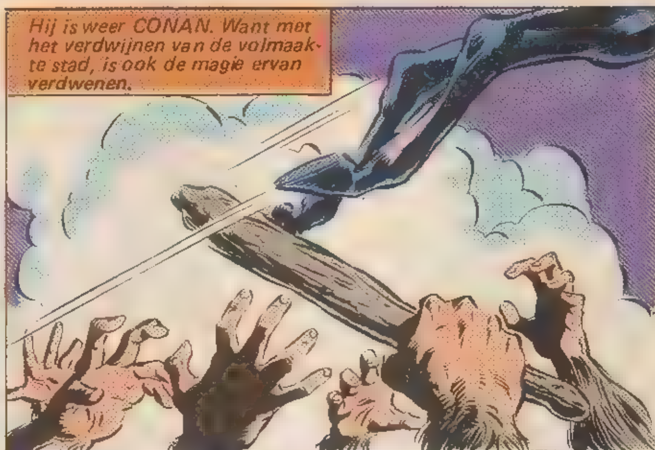

Waanzin heerst.....!
Nu de prijs der volmaakt-heid niet is betaald, is het volk teruggekeerd tot de BEESTACHTIGE staat van lang geleden.

Toch weten zij ERGENS in hun botte brein dat CONAN een droom VERNIETIGD heeft....... en dus vallen zij hem aan.

Maar krachtig verdedigt hij zich......

..... en dan staart hij in ogen die zwart en MYSTERIEUS zijn als de nachtelijke hemel.....
... en koud als ijs.....!

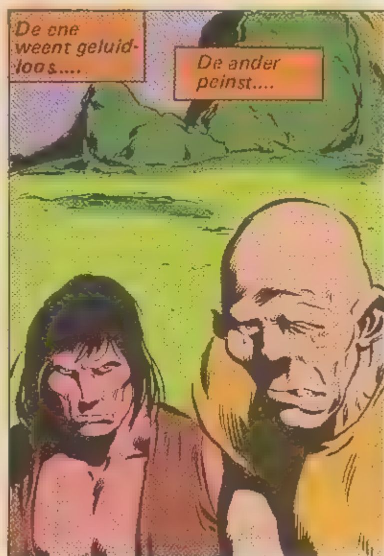

PREM!
Maar de dode vrouw is net zo min Prem.....
... als hij Kalna-Fakir is.

Hij is weer CONAN. Want met het verdwijnen van de volmaakte stad, is ook de magie ervan verdwenen.

En al gauw....

.... zijn ook de vleugels der volmaaktheid weg.....

En blijven alleen twee mannen over....

De ene weent geluidloos.....
De ander peinst....

..... over de motieven van een godin die vrede schenkt in ruil voor pijn, en bovenal, over de prijs die men betaalt voor zijn dromen.
Dit alles drijft als ondoordringbare mist door zijn geest....

..... als de twee op pad gaan en .....
.... willen proberen.....
... te VERGETEN.

Einde

Stan Lee PRESENTEERT:

DE BARBAAR ®

DE STAD WAAR DE TIJD STIL STAAT

Tekst
J.M. de Matteis
Tekeningen
John Buscema &
Bob McLeod
Kleur - George Roussos
Vertaling - Rob van Eyck
Lettering - BeauType
Ned. eindredaktie
en produktie
Ans Loos.

Waarom heeft dat vervloekte paard ons juist hier in de steek gelaten?!*

We lopen al dagen door deze bergen...... en nog steeds geen stad te zien.....! Geen IDEE waar we zijn........ het kan OVERAL zijn, van Stygia tot Aesgaard......!

Ze vormen een vreemd koppel: Conan, de barbaar uit de donkere heuvels van Cimmeria, en de stomme reus Atreah, enige overlevende van het koninkrijk in de lucht..... Maar er heerst een BAND tussen hen, STERK en stilzwijgend.....

** Na hun vlucht uit de luchtstad Mrcead-Zza.*

Gebaseerd op de helden van ROBERT E. HOWARD.

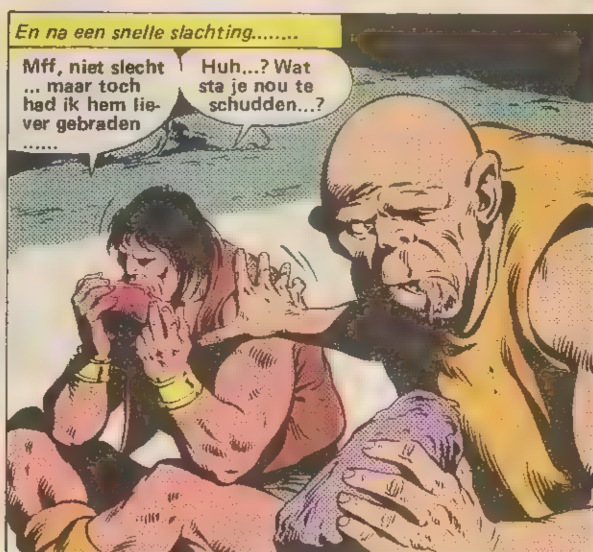

... voor Conan een beetje TE stil....
Ze zeggen van mij dat ik zwijg-zaam ben, gladkop...... maar na een tocht met JOU zou ik zelfs naar een hofnar willen luisteren...!

Maar zelfs alle woorden in het boek van SKELOS kunnen nu onze lege ma-gen niet vullen...!
Bij Ymir! Ik zou mijn rechterarm geven voor een pijl en boog!

Hè? Wat doe je nou? Je gaat me toch niet vertellen dat je die vogel wilt neerhalen met een....

... steen?

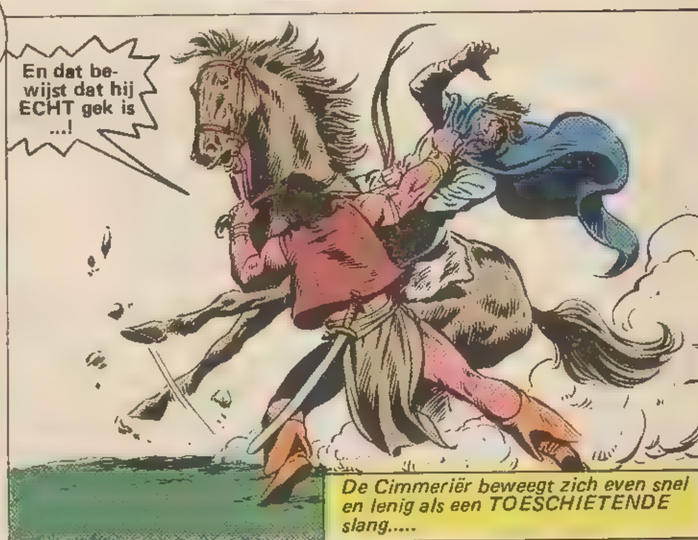

Nou, dat is een knap staal-tje...!
Zoals ik zei, Atreah ... wat moet je met woorden.....?

En na een snelle slachting........
Mff, niet slecht ... maar toch had ik hem lie-ver gebraden ......
Huh...? Wat sta je nou te schudden...?

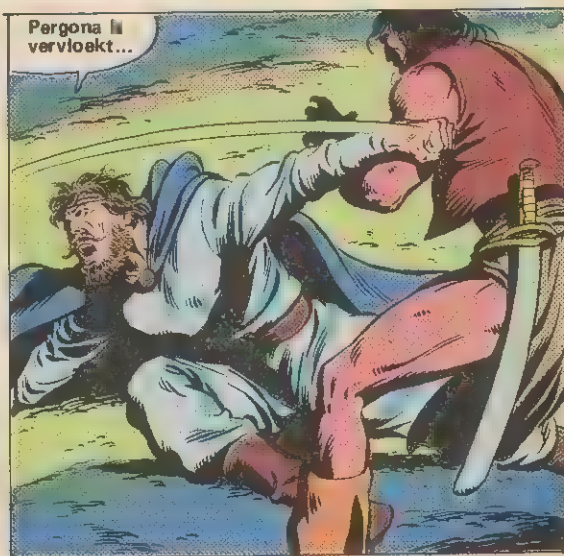

Oh...!
Wie hij ook is... hij rijdt alsof de dui-vel hem op de hielen zit!

Die ruiter weet vast wel waar we hier zijn .... en misschien heeft hij wat te drin-ken bij zich....!
HÉ! Blijf STAAN...!

Ja, gladkop, ik zie ook wel dat die gek voor niemand wil stoppen! Hij wil me gewoon onder de voet lopen...!

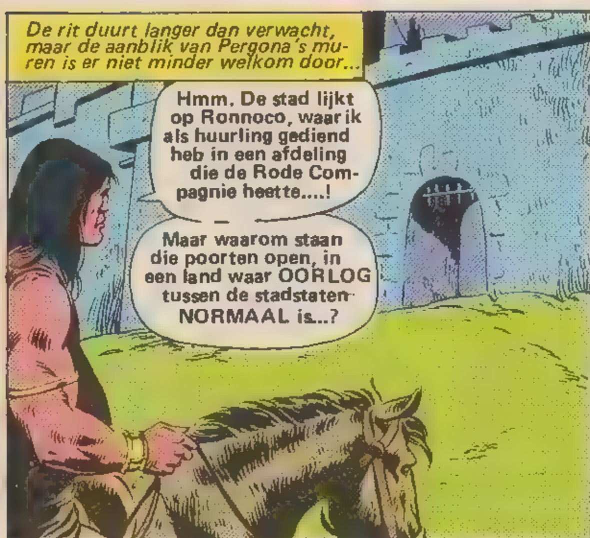

En dat be-wijst dat hij ECHT gek is ...!
De Cimmeriër beweegt zich even snel en lenig als een TOESCHIETENDE slang.....

... met hetzelf-de resultaat.
Nee, genade! Ik heb je niet zien staan....! Ik....
Zo, dus je spreekt Ophirisch! Deze bergen kwa-men me al bekend voor.
G-Genade....! Ik wil weg van..
......PERGONA!
Pergona.....?! Dus er zijn zachte bedden en nog zachtere vrouwen..?
J-Ja...! Maar blijf daar WEG....!

Pergona is vervloekt...

VERVLOEKT door de GODEN....!
Vervloekt door te veel wijn in zijn kop, lijkt me....!
Laat hem maar lopen, dan kan hij in de schaduw van een groot rotsblok zijn roes uitslapen.

Het lot heeft ons een mooi paard bezorgd, en we weten NU ook WAAR we heen moeten....!
Ik ben al eerder in Ophir geweest.* Het is niet bijzonder, maar goed genoeg voor nu, vind je ook niet, gladkop....?
Blij dat je het ermee eens bent .....!
* Lang geleden.

De rit duurt langer dan verwacht, maar de aanblik van Pergona's muren is er niet minder welkom door...
Hmm. De stad lijkt op Ronnoco, waar ik als huurling gediend heb in een afdeling die de Rode Compagnie heette....!
Maar waarom staan die poorten open, in een land waar OORLOG tussen de stadstaten NORMAAL is...?

Hé! Wachter! We willen je stad in...!
Wat krijgen we nou? Die hond negeert ons! Hij blijft recht voor zich uit staren! Raar gedrag voor een wachtpost...!

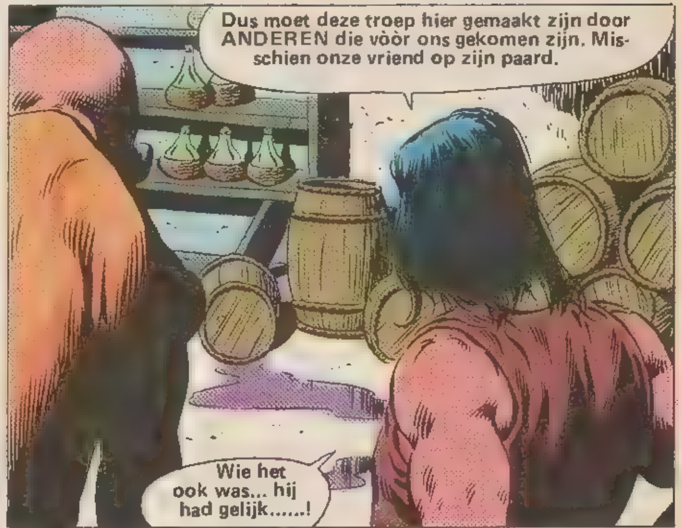

Vreemde situatie...
CROM! Kijk, Atreah! Iedereen staat doodstil, als standbeelden....!
Alsof ze verlamd zijn.....!

Dood zijn ze niet, dat is zeker...! Ik kan de adem van deze man voelen....!

Het is me een RAADSEL... maar ik heb geen zin om het op te lossen!

We lessen onze dorst en dan gaan we ervandoor, zo snel ons paard ons dragen...
..... kan! Ik heb genoeg meegemaakt om te weten dat hier een of andere priester of magiër bezig is geweest... en ik wil er niets van weten....!

Kijk hier eens....! Bier... stil gezet tijdens het schenken. Geen druppel verspild....!

Dus moet deze troep hier gemaakt zijn door ANDEREN die vòòr ons gekomen zijn. Misschien onze vriend op zijn paard.
Wie het ook was... hij had gelijk......!
...., want we.....

Ik weet niet of jij van drank houdt, gladkop... ik weet trouwens niet eens of je wel een woord verstaat van wat ik zeg....!
Maar laten we een paar flessen meenemen....

Plotseling zwijgt de Cimmeriër, als in de doodse stilte buiten het geluid opklinkt van.....

.... gelach..?
Luid en zuiver klinkt het, onschuldig en warm.

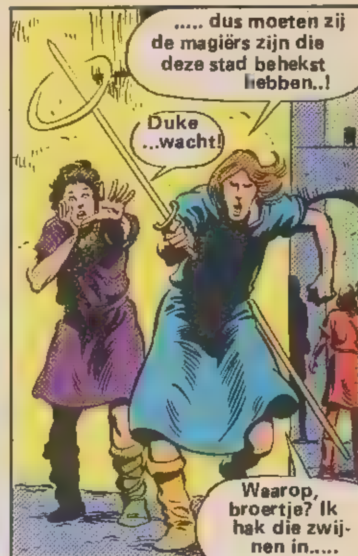

Een dergelijk geluid lijkt niet op zijn plaats in deze dode stad....
Wat stelt dit voor?

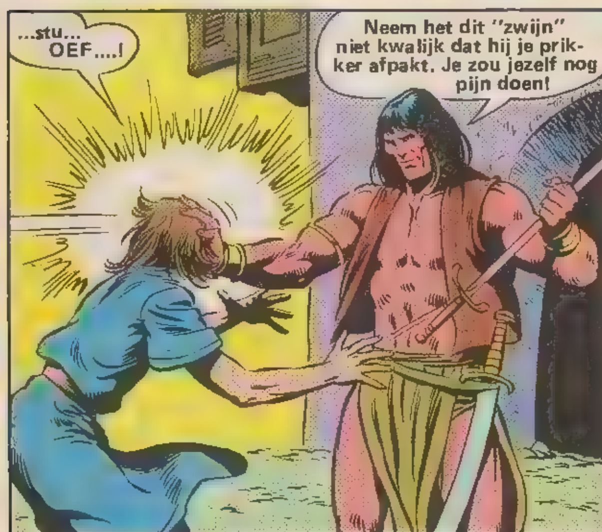

..... net zo min als het vrolijke tweetal dat het geluid produceert......
Wat een leven, hè Jonnwalli ...? Mantels en juwelen... zo voor het grijpen!
Nou en of, Dukenrik..... alsof de goden deze stad ALLEEN voor ons bestemd hebben....!

Maar wat heb je aan rijkdom zonder een lief meisje aan je zijde.....?
Goedendag, lieve dame... ik ben Jonnwalli, de beroemde avonturier... en ik ben ook heel charmant!
Niet kletsen, Walli.... zie je niet dat ze een zoen wil....?

Een zoen? Oh, ja... dat wil ze wel, dat zie ik in haar ogen.....!
Het valt me mee dat jullie hoe dan ook nog wat zien..... na al die wijn die jullie hebben gedronken!

Dat zal ook de reden zijn waarom jullie schommelen als Vanir op paardenruggen!
Gebruik je hersens, Jonnwalli...! Iedereen in deze stad staat stokstijf, terwijl zij bewegen ....
Wa..? Wie zijn jullie...?

..... dus moeten zij de magiërs zijn die deze stad behekst hebben..!
Duke ...wacht!
Waarop, broertje? Ik hak die zwijnen in.....

...stu... OEF....!
Neem het dit "zwijn" niet kwalijk dat hij je prikker afpakt. Je zou jezelf nog pijn doen!

HÉ, zeg, grote dikke BEER...!
Als je denkt dat je aan mijn broertje mag komen..... heb je het mis...!

Volgens mij heb JIJ het mis, kleintje. Wij zijn evenmin magiërs als jullie. Maar als je zo graag met gladkop wilt WORSTELEN, wil hij je dat plezier wel doen!

Eh..... laat maar. Ik snap dat we ons vergist hebben. En..... eh..... kan uw vriend me misschien NEERZETTEN....? Mijn maag voelt..... eh... raar... aan ...

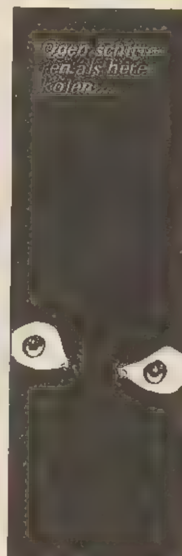

En nadat Jonnwalli haastig zijn maag vol wijn heeft ge-leegd.....
Dus jullie zijn net als wij bij toeval in Pergona terechtgekomen...?
Ja, we wa-ren on-derweg van Argos....
Ja, we reisden van Nemedia naar....

Zeg, waar komen jullie nu ECHT vandaan, JONGENS....?
Kijk...... we zijn geboren in Nemedia, maar we heb-ben in Argos..... eh.... gewoond....!
Natuurlijk, en ik ben Crom, god van het noorden. Leuk dat jullie er zijn.
Geloof je ons niet?

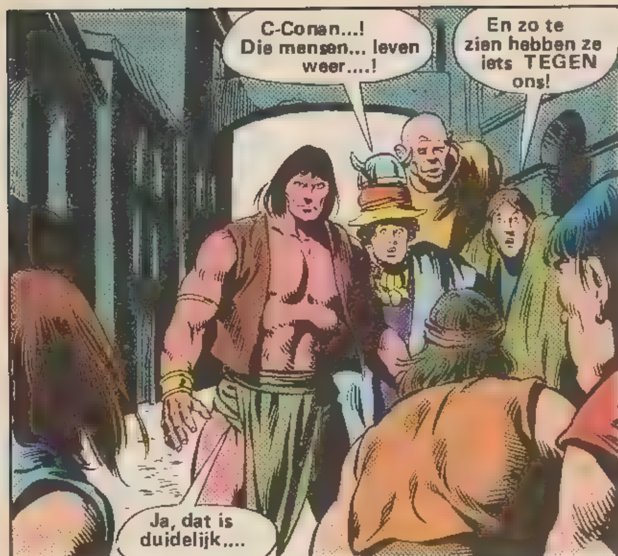

Nee. Maar dat geeft niet. Ik heb vroeger mijn verleden ook wel eens moeten ver-bergen. Maar jullie moeten een beter ver-haaltje verzinnen, als je in leven wilt blijven.
Zie je wel, Jonnwalli, als avontu-rier moet je goed kun-nen liegen...!

Uit de duisternis sta-ren felle, onheilspel-lende ogen.

Hoe dan ook, jullie plan was goed. WAT hier ook de oorzaak van is, Ik zie geen reden om geen profijt te trekken uit deze situatie. Maar we moeten het wel GOED aanpakken.....!

ren als hete
kolen...

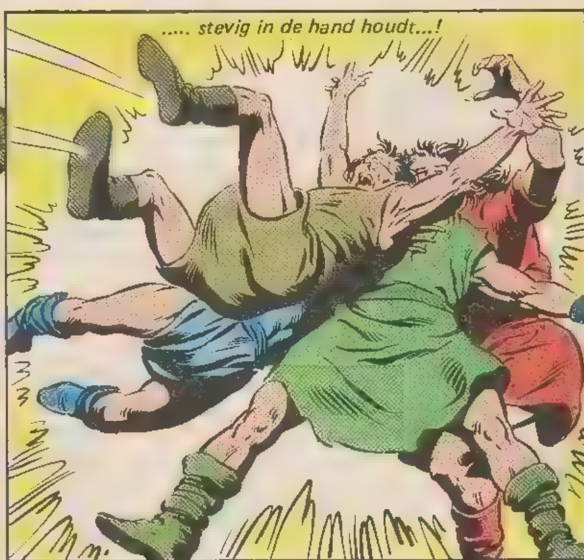

Met ge-volgen...
Wat stil stond, BEWEEGT......

C-Conan...! Die mensen... leven weer....!
En zo te zien hebben ze iets TEGEN ons!
Ja, dat is duidelijk....

... ze lijken wel behekst, alsof ze hun eigen wil niet beheersen...!
Hoe dan ook, ze willen onze huid...

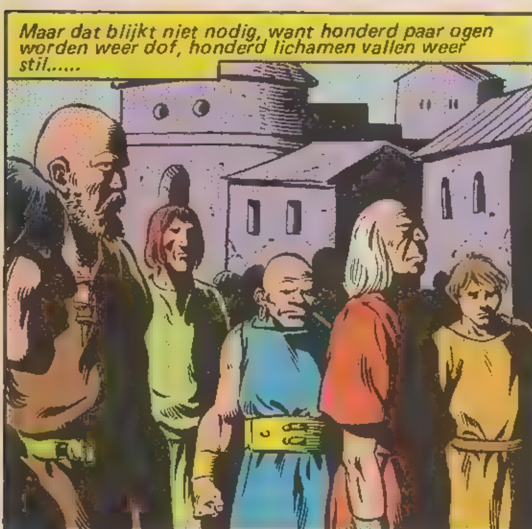

... dus MOETEN we AANVALLEN....!!
De menigte wankelt voorwaarts, met hortende en stotende bewegingen......

Gelukkig kan dat niet gezegd worden van een zwaar gespierde Cimmeriër...
..... die de situatie....

..... stevig in de hand houdt...!

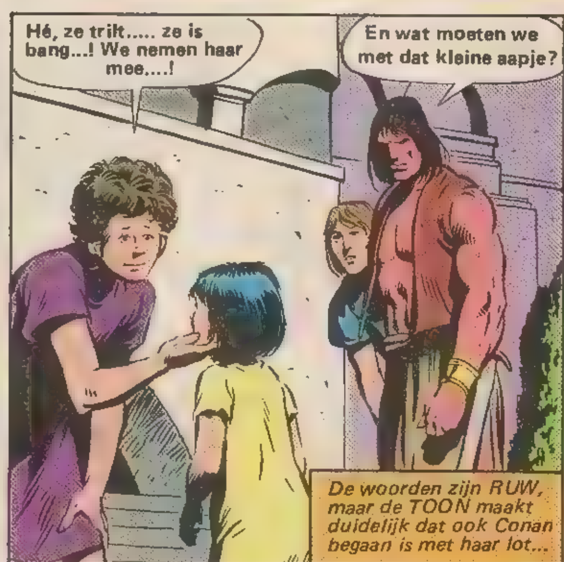

Kom mee, jongens! Ik heb ooit een wijze Shemiet gekend die zei dat de vlucht de betere helft van heldendom is... of zoiets...
Een erg intelligente man, die Shemiet..!

Ik hoop hem ooit te ontmoeten... om hem voor zijn advies te bedanken.
We zijn zo in Shem, als we zo door blijven hollen.....!

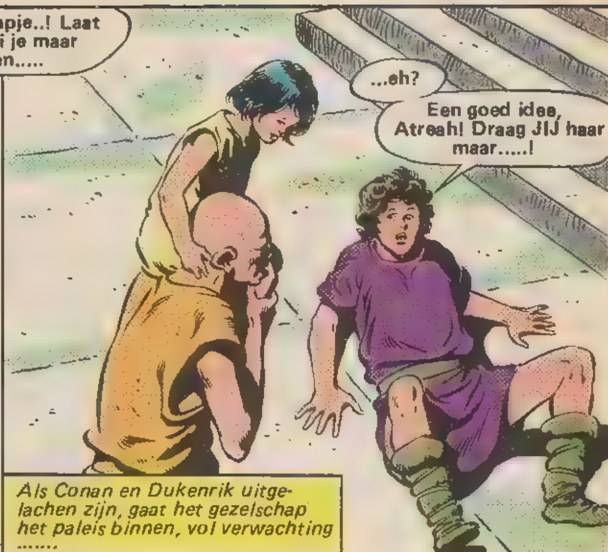

Maar dat blijkt niet nodig, want honderd paar ogen worden weer dof, honderd lichamen vallen weer stil......

Hebben ze ons hierheen GELEID?
Of ze dat gewild hebben of niet, wat maakt het uit .....?
Kijk! Het koninklijk paleis van Pergona...!
Maar de barbaar kijkt ergens anders naar. Een beweging in de zee van mensen, een beweging die dichterbij komt.....

..... en dan.....
Conan..! E-Een meisje...! Een arm meisje...!

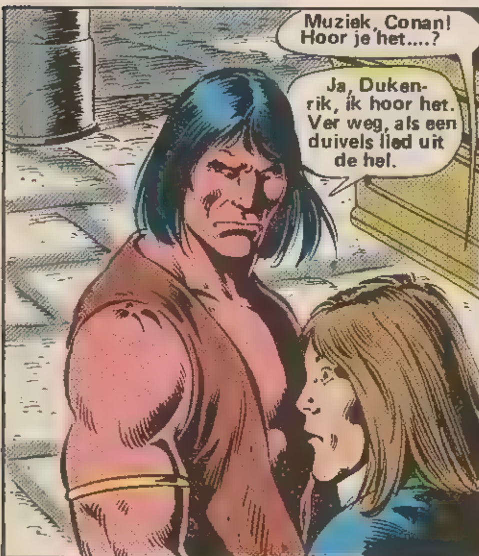

Hé, ze trilt..... ze is bang...! We nemen haar mee....!
En wat moeten we met dat kleine aapje?
De woorden zijn RUW, maar de TOON maakt duidelijk dat ook Conan begaan is met haar lot...

... en dus...
Kom mee, aapje..! Laat ome Jonnwalli je maar optillen.....

...eh?
Een goed idee, Atreah! Draag JIJ haar maar.....!
Als Conan en Dukenrik uitgelachen zijn, gaat het gezelschap het paleis binnen, vol verwachting ....

... en ook een beetje bang...
We moeten snel zijn! Pak alleen de kleinste voorwerpen... die het meest waard zijn.
Verknoei geen tijd met grote dingen, waar we alleen last van hebben.

De jongens gaan met kinderlijk entoesiasme aan het werk en Conan vraagt zich af of het echt zo KORT GELEDEN is dat hij ook zo reageerde...!
Dan worden zijn gedachten afgeleid door..

Muziek, Conan! Hoor je het....?
Ja, Dukenrik, ik hoor het. Ver weg, als een duivels lied uit de hel.

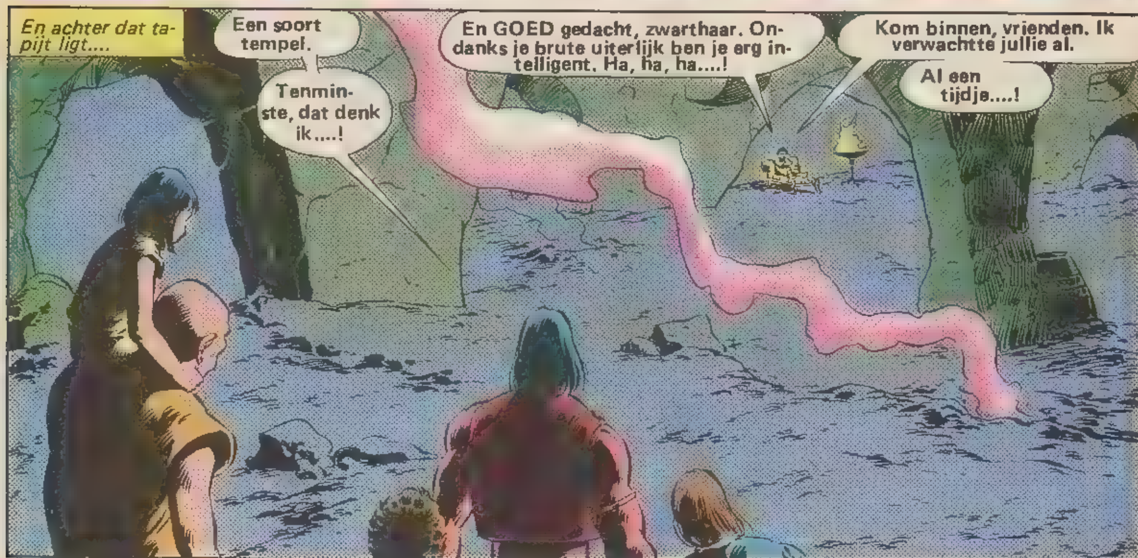

De hel heeft er niets mee te maken, Conan. Ik wed dat het van achter deze.....

... muur...
Geluidloos glijdt de muur weg...

..... en de vreemde muziek zwelt aan, wordt sneller en lokt vijf mensen een duistere, geheimzinnige gang in.....
Als we slim waren.... zouden we meteen OMKEREN en VERTREKKEN.
Maar achter geheime gangen liggen vaak SCHATTEN ......
M-Maar worden die SCHATTEN niet vaak door MONSTERS bewaakt, Conan?

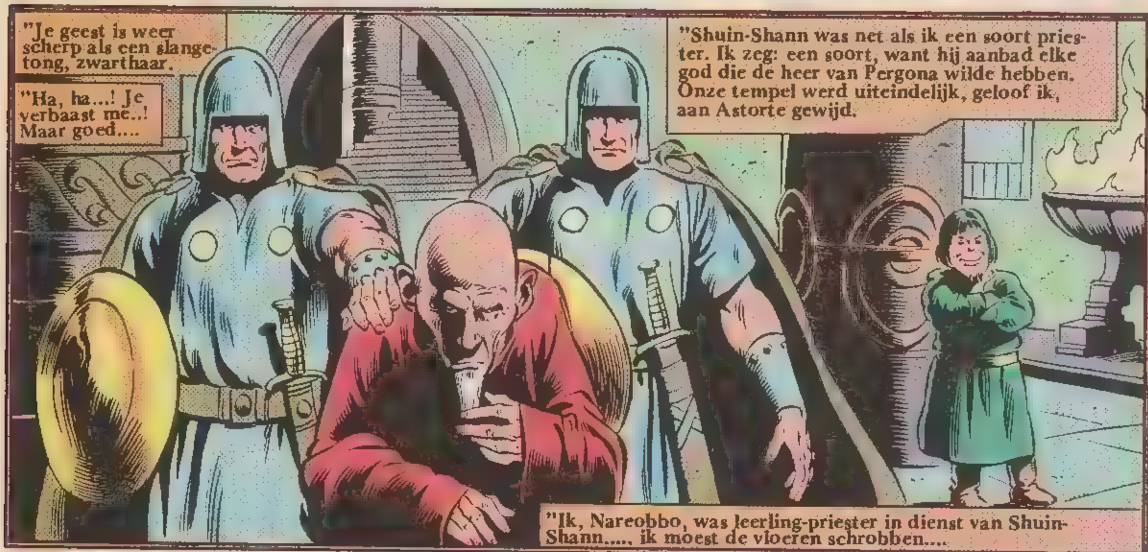

Soms wel... maar zo'n monster lijkt verbazend veel op een mens.....
.... als hij eenmaal een zwaard in zijn keel heeft....!

Ze dalen af door kronkelende gangen, tot er tussen hen en de helse muziek alleen nog een geborduurd wandtapijt hangt.

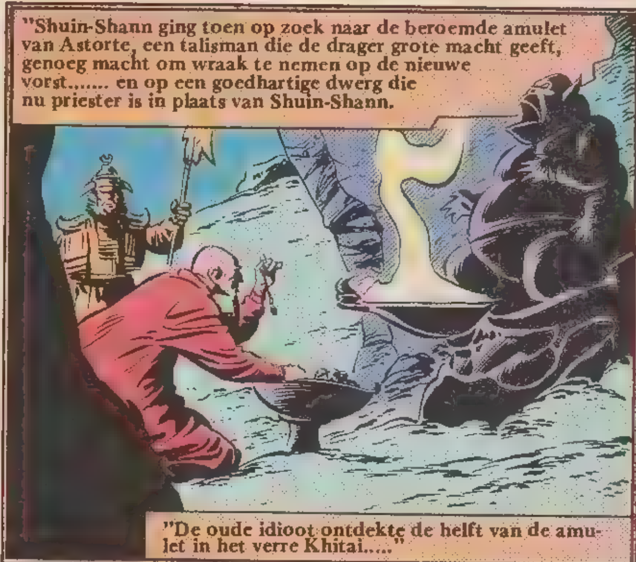

En achter dat tapijt ligt....
Een soort tempel.
Tenminste, dat denk ik....!
En GOED gedacht, zwarthaar. Ondanks je brute uiterlijk ben je erg intelligent. Ha, ha, ha....!
Kom binnen, vrienden. Ik verwachtte jullie al.
Al een tijdje....!

En vooral JIJ bent hartelijk welkom, SHUIN-SHANN..... wie je ook bent.

Maar ik zie dat jullie verbaasd zijn. Je vindt het vast niet erg, Shuin-Shann, als ik deze arme mensen even uitleg hoe het zit.
Waar heb je het over, dwerg..? Wie is Shuin-Shann...?

"Je geest is weer scherp als een slangetong, zwarthaar.
"Ha, ha...! Je verbaast me..! Maar goed....
"Shuin-Shann was net als ik een soort priester. Ik zeg: een soort, want hij aanbad elke god die de heer van Pergona wilde hebben. Onze tempel werd uiteindelijk, geloof ik, aan Astorte gewijd.
"Ik, Nareobbo, was leerling-priester in dienst van Shuin-Shann...., ik moest de vloeren schrobben....

"Hij vernederde me! Mij.... de onschuld zelve....!
"Was het dus een wonder dat ik, toen de vorst stierf, roddels over hem verspreidde... en ervoor zorgde dat de nieuwe vorst die hoorde...?
"Shuin-Shann werd ter dood veroordeeld, maar een paar aanhangers hielpen hem de stad uit, en hij is het duister in gevlucht.

"Shuin-Shann ging toen op zoek naar de beroemde amulet van Astorte, een talisman die de drager grote macht geeft, genoeg macht om wraak te nemen op de nieuwe vorst....... en op een goedhartige dwerg die nu priester is in plaats van Shuin-Shann.
"De oude idioot ontdekte de helft van de amulet in het verre Khitai....."

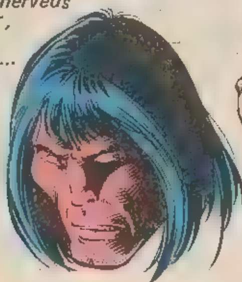

Snel rijst de argwaan op.....

Ogen flitsen nerveus heen en weer, terwijl ieder zich afvraagt...

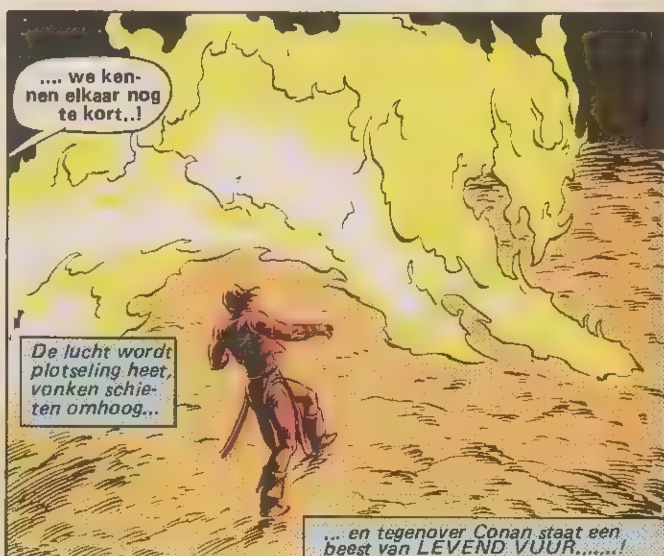

..... of degene naast hem ECHT is wie hij lijkt.

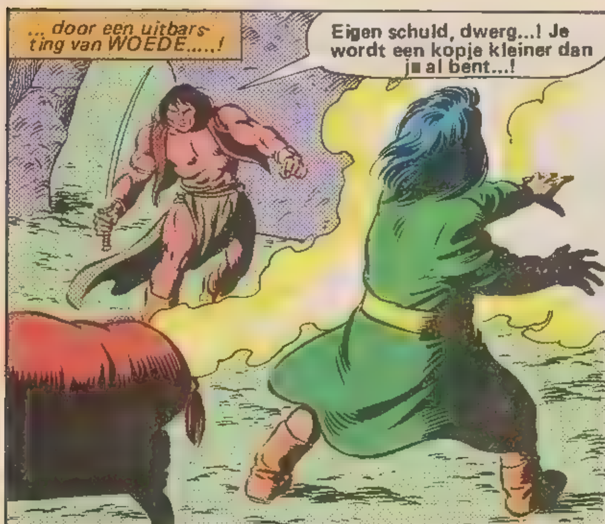
Maar dan wordt dit wantrouwen verbroken......

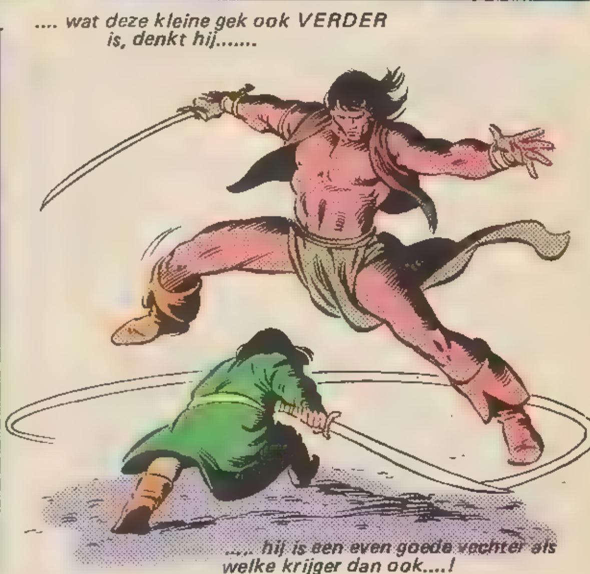

Je zei zelf, Nareob-
bo, dat die amulet
de geest bezweert...
ILLUSIES
wekt.....
.... dus kan die
draak van jou me
niet echt verwon-
den......

ISHTAR..!
Zijn vlees verschroeit en een
scherpe pijn schiet door de hand
van de Cimmeriër zodat hij beseft...
..... dat het de GEEST is
die pijn schept, en dat
een schepping van de
geest dus WEL kan ver-
wonden... en kan do-
den, alsof het reali-
teit was....
..... en dat besef wordt on-
middellijk gevolgd......

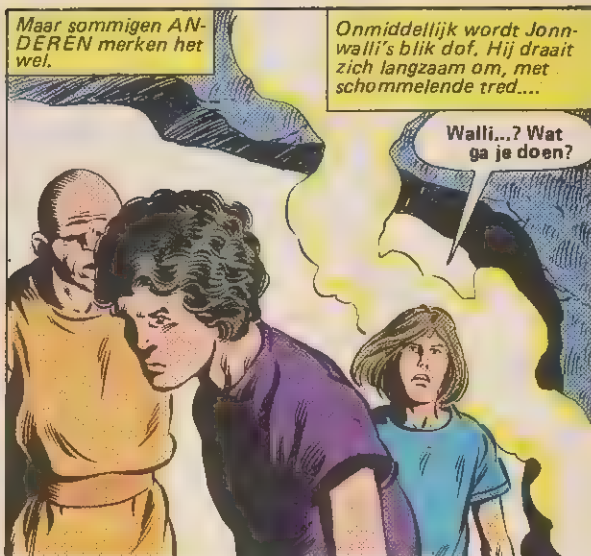

... door een uitbars-
ting van WOEDE....!
Eigen schuld, dwerg...! Je
wordt een kopje kleiner dan
je al bent...!

Goed, zwart-
haar... probeer me
maar te doden!
Dat lijkt de logische
weg....!
Je zult
het me niet kwa-
lijk nemen....

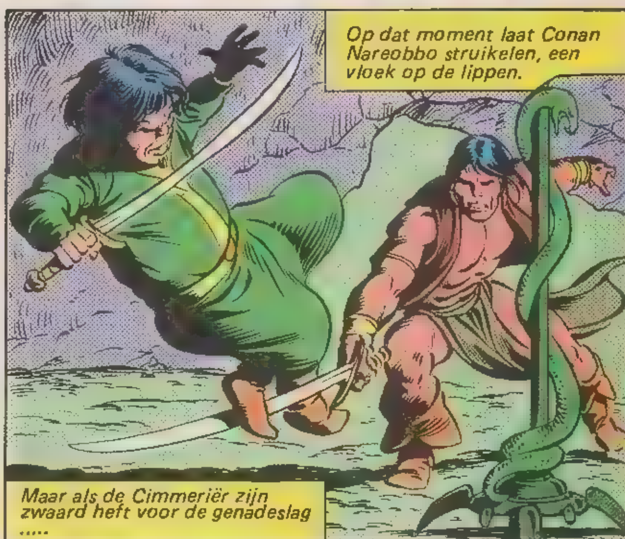

... dat ik me
verdedig!
Staal weerstaat staal en Co-
nans sterke lichaam trilt van
de zware slag.....

.... wat deze kleine gek ook VERDER
is, denkt hij.......
..... hij is een even goede vechter als
welke krijger dan ook....!

En terwijl de strijd voortgaat .....
...schijnt Nareobbo niet te merken dat zijn helft van de amulet met een zachte tik op de vloer belandt.

Maar sommigen ANDEREN merken het wel.
Onmiddellijk wordt Jonnwalli's blik dof. Hij draait zich langzaam om, met schommelende tred....
Walli...? Wat ga je doen?

Met lange passen loopt hij de ZAAL door.......
... buigt...
...... en pakt.....

Op dat moment laat Conan Nareobbo struikelen, een vloek op de lippen.
Maar als de Cimmeriër zijn zwaard heft voor de genadeslag .....

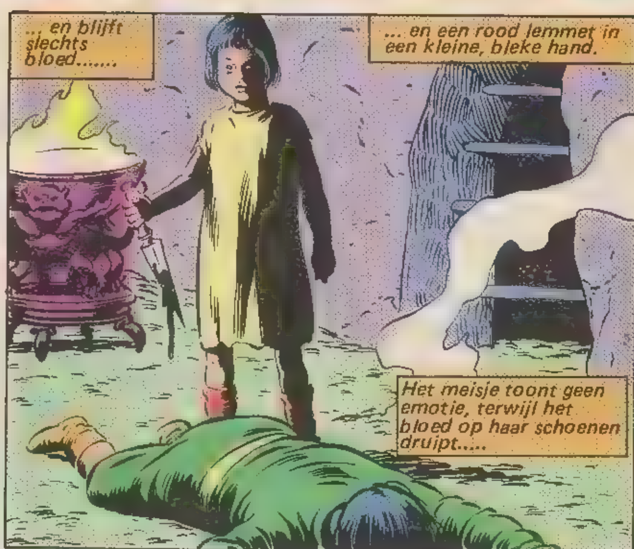

..., flitst er een verschroeiende vlam uit de hand van de dwerg....
...en overwinning wordt nederlaag..!
ZWIJN...!

Ik heb je alleen tot dit gevecht verlokt om SHUIN-SHANN een VAL te zetten...!
Met een namaak-amulet als aas.....!
Kijk maar, Jonnwalli..... als je zo heet...., HIER is mijn helft...! De jouwe is VALS.......!

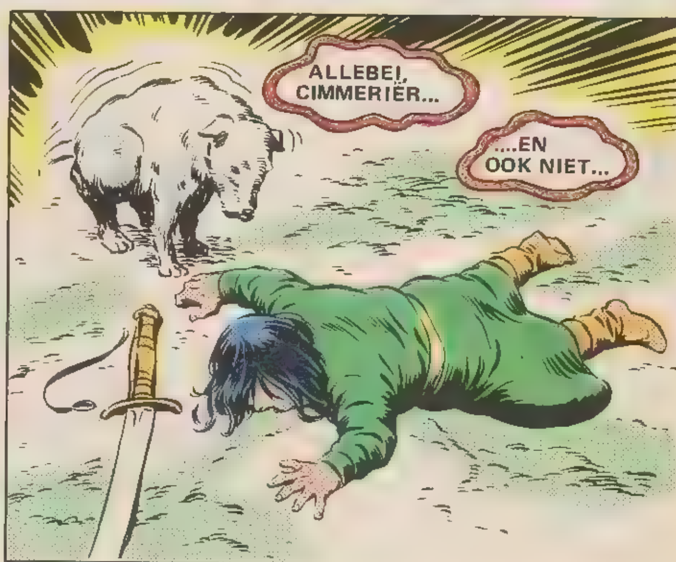

En nu, mijn rivaal, is ons spelletje VOORBIJ....! Al je dromen zijn DOOD!
Vaarwel, vroegere meester...! Moge je voor eeuwig rotten in alle zeven he....

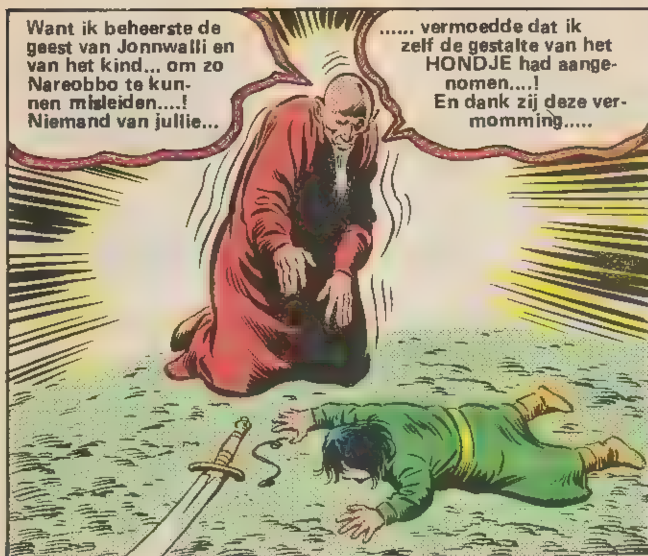

.......llen!
URRKK
Even glijdt verbijstering over Nareobbo's GEZICHT.....!

Dan vervaagt zijn blik.....

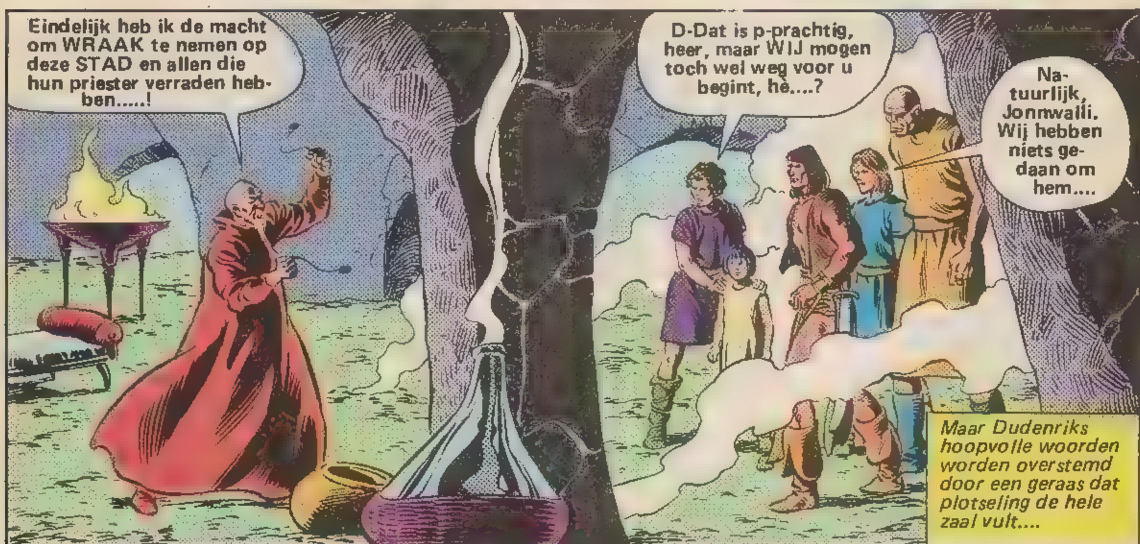

... en blijft slechts bloed.......
... en een rood lemmet in een kleine, bleke hand.
Het meisje toont geen emotie, terwijl het bloed op haar schoenen druipt.....

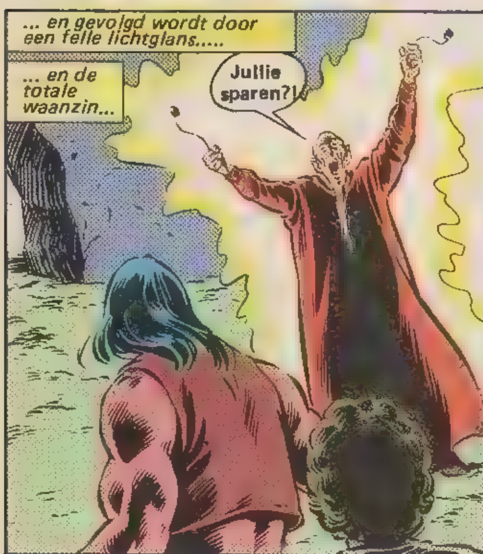

Wat een WAANZIN ....! Eerst leek Jonnwalli Shuin-Shann.... en NU het meisje...!
Adonis en Astorte.... wie IS het?

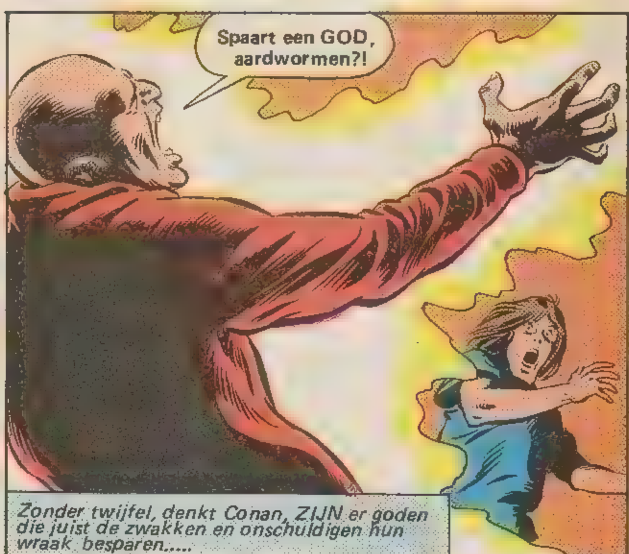

ALLEBEI, CIMMERIËR...
....EN OOK NIET...

Want ik beheerste de geest van Jonnwalli en van het kind... om zo Nareobbo te kunnen misleiden....! Niemand van jullie...
...... vermoedde dat ik zelf de gestalte van het HONDJE had aangenomen....! En dank zij deze vermomming.....

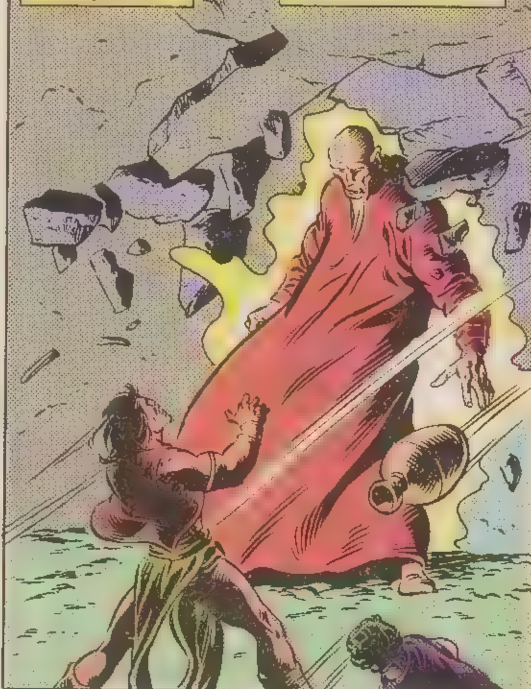

...heb [redacted] nu BEIDE helften van d[redacted] AMULET!

Eindelijk heb ik de macht om WRAAK te nemen op deze STAD en allen die hun priester verraden hebben.....!
D-Dat is p-prachtig, heer, maar WIJ mogen toch wel weg voor u begint, hè,...?
Natuurlijk, Jonnwalli. Wij hebben niets gedaan om hem....
Maar Dudenriks hoopvolle woorden worden overstemd door een geraas dat plotseling de hele zaal vult....

... en gevolgd wordt door een felle lichtglans.....
... en de totale waanzin...
Jullie sparen?!

Spaart een GOD, aardwormen?!
Zonder twijfel, denkt Conan, ZIJN er goden die juist de zwakken en onschuldigen hun wraak besparen.....

... en, buiten begint heel Pergona te schokken, als een stenen dier in doodsnood....!

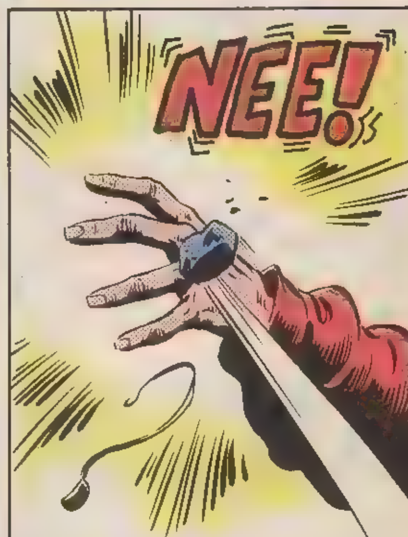
De straten zijn niet langer gevuld met roerloze schaduwen...

... maar met levende mensen, die bezeten zijn van angst....!

En binnen beseft de Cimmeriër dat er maar één manier is om te overleven.....
.... een manier die GEBLOK-KEERD wordt door een val-lend rotsblok...

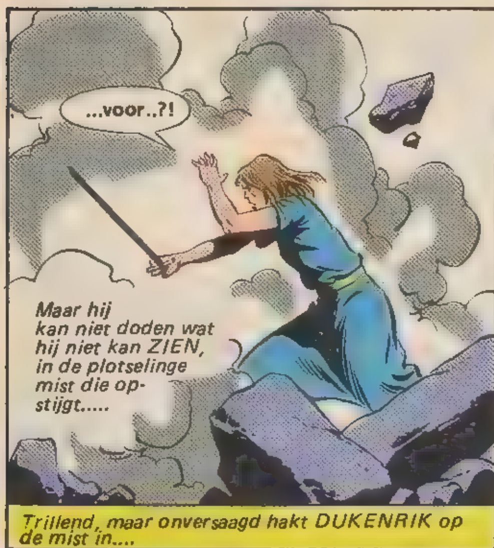

Maar terwijl Conan vastge-klemd ligt......
.... heft een stomme gladkop een steen uit de MUUR omhoog....

..... en met dezelfde tref-zekerheid waarmee hij EEN GIER neerhaalde....
... gooit Atreah ook nu RAAK.....!

NEE!

De amulet-helft valt in het puin... berooft mij van mijn halve kracht!
Dukenrik...! Ik zit klem....... JIJ bent de enige die het kan....

... JE MOET hem DO-DEN!
Ik heb nog nooit iemand gedood, Conan........ maar één keer moet de EER-STE zijn...!
Shuin-Shann, bereid je....

...voor..?!
Maar hij kan niet doden wat hij niet kan ZIEN, in de plotselinge mist die opstijgt.....
Trillend, maar onversaagd hakt DUKENRIK op de mist in....

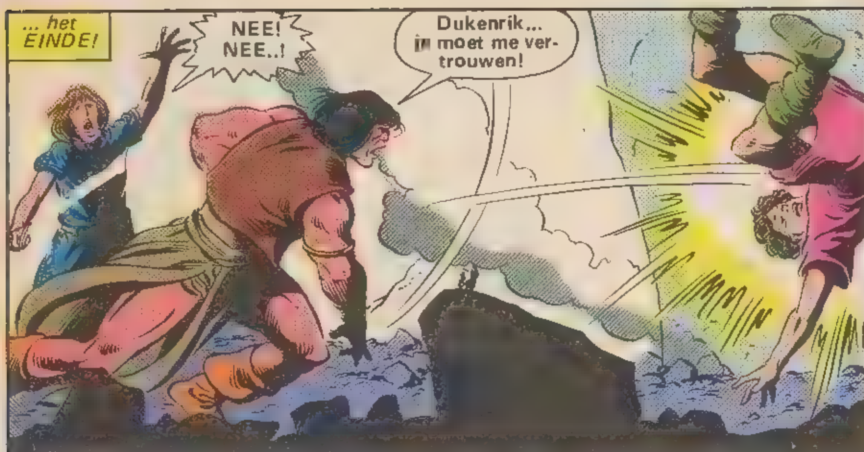

... totdat..
WALLI....! Hoe kom JIJ hier? Waar is Shuin-Shann?
Maar de jongen antwoordt niet, terwijl hij als bezeten in de puinhopen graait.....

En dus moet de CIMMERIËR dat antwoord geven...!
Dukenrik, idioot....! Laat je geest niet bezweren! Hak die duivel doormidden!
I-Ik kan het niet...! Het is Walli....!

Dan moet..
...IK....

... HET DOEN..!
Met een kracht die zelfs voor de ijzersterke Cimmeriër bovenmenselijk is, bevrijdt hij zich....

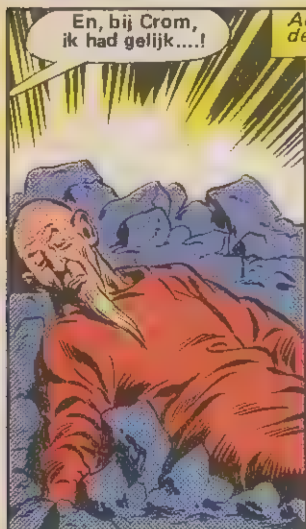

..... want hij beseft dat hij nu pijlsnel zal moeten zijn.
Hij mag Shuin-Shann geen gelegenheid geven opnieuw van vorm te veranderen.....
Er is slechts tijd voor....

... het EINDE!
NEE! NEE..!
Dukenrik... je moet me vertrouwen!

Ik ZEI dat het Jonnwalli niet was.

En, bij Crom, ik had gelijk....!

Achterin de zaal......
Hè...? Riep iemand me? Ik geloof dat ik even bewusteloos ben geweest.
Ik hoop dat ik niks gemist heb....

Conan, ik schaam me zo. Ik had je moeten vertrouwen.
Geeft niks, jongen. We.......
Blijf daar staan...! Handen in je zijden....!

De eerste die beweegt krijgt een SPEER door zijn strot....!
BEWEGEN..? Waarom zouden we?

Na alles wat we hebben meegemaakt, heb ik alleen nog behoefte aan een zacht bed en een zachte vrouw...!
Maar nu de bezwering is opgeheven, zijn jullie weer wakker, hè... dus die rust kan ik wel vergeten.
Het enige antwoord dat Conan krijgt is een por in zijn ribben....!
En dat antwoord is sprekend genoeg.

Stan Lee PRESENTEERT: DE BARBAAR ®

de gruwelen onder de grond

Erg indrukwekkend, kinkel! Zoals jij de boeien verbreekt en met mijn mannen omspringt....!
Helaas is het ook erg dom.....

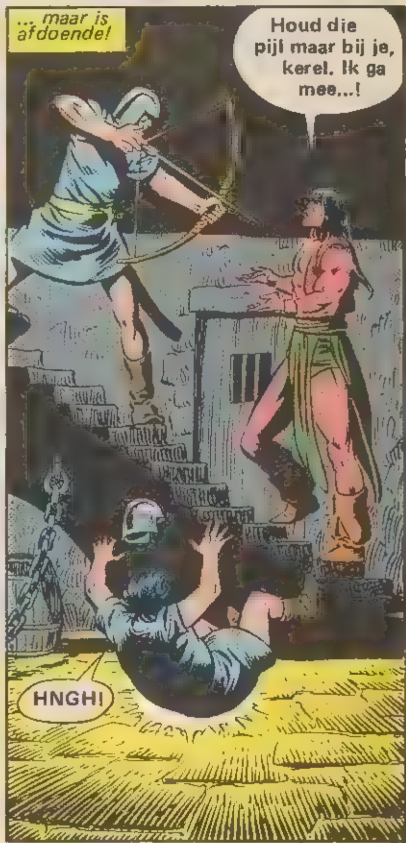
... en tenzij je het met die ketting tegen de beste schutters van Pergona wilt opnemen, kun je hier beter mee stoppen...
... en meteen!

Zo, dat is beter....! Ik heb bevel je naar onze vorst te brengen. Maar ik geloof dat je eerst een lesje nodig hebt....!
Ja, een LESJE is WEL nodig....

.... daar had ik al een hele tijd behoefte aan.....!
De beweging is snel en zonder veel krachtsinspanning...

... maar is afdoende!
Houd die pijl maar bij je, kerel. Ik ga mee...!
HNGH!

En dus....

Hierheen, hond, bij de rest van dat zootje...! Ik weet niet hoe je de halve stad hebt verwoest met behulp van drie kinderen en een stomme bruut... maar daar komen we wel achter....!

De vorst heeft daar metoden voor.

Ik heb jullie al gezegd dat WIJ dat niet gedaan hebben...! Het was jullie eigen priester, die gek Nareobbo....!*

Houd je leugens voor je, tuig...!

In dit nummer.

Na een lange wandeling door kronkelende gangen...

... bereiken de gevangenen een grote zaal, maar die is.....

... LEEG!

Hé..... waar is die dappere koning van jullie... verborgen in een hoek...?

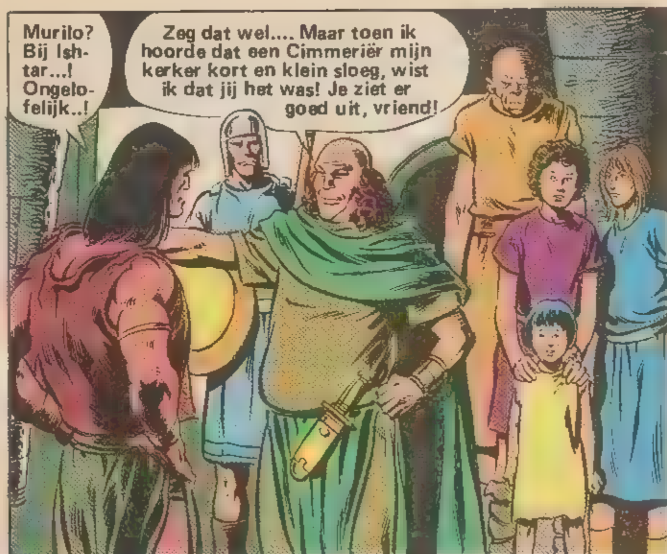
Nog altijd even driest, hè Conan.....? Wat kun je anders verwachten van een onbeschaafde schurk...!

Wie, bij CROM..?

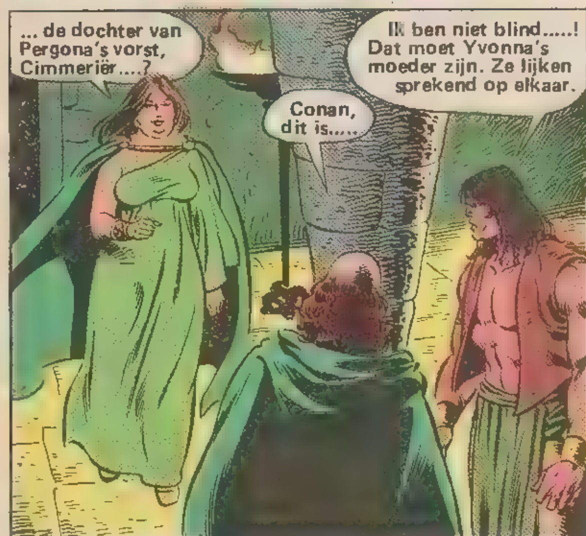
Ik geef toe dat ik wat ZWAARDER geworden ben .... en dat ik wat HAAR verloren heb...

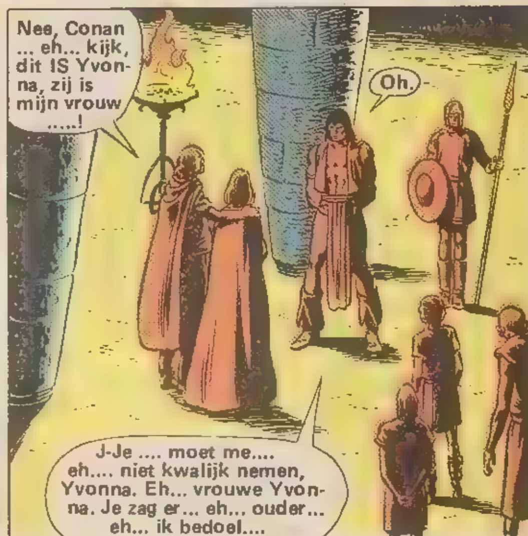
..... maar je zult je oude wapenbroeder nog niet vergeten hebben... Murilo!*

** Lang geleden...!*

Murilo? Bij Ishtar...! Ongelofelijk..!
Zeg dat wel.... Maar toen ik hoorde dat een Cimmeriër mijn kerker kort en klein sloeg, wist ik dat jij het was! Je ziet er goed uit, vriend!

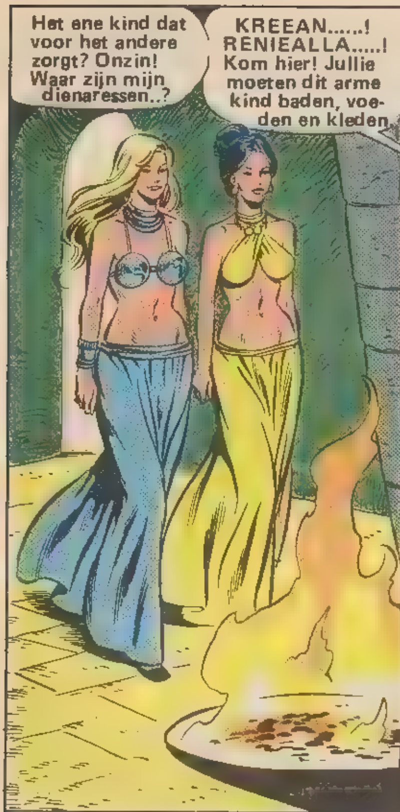

En jij bent... WELVARENDER geworden, sinds onze tijd in de Rode Compagnie....!
Maar hoe ben jij, in Cromsnaam vorst van Pergona geworden....?
De laatste keer dat ik je zag was in Ronocco, toen we Yvonna ontvoerden....

... de dochter van Pergona's vorst, Cimmeriër....?
Ik ben niet blind.....! Dat moet Yvonna's moeder zijn. Ze lijken sprekend op elkaar.
Conan, dit is.....

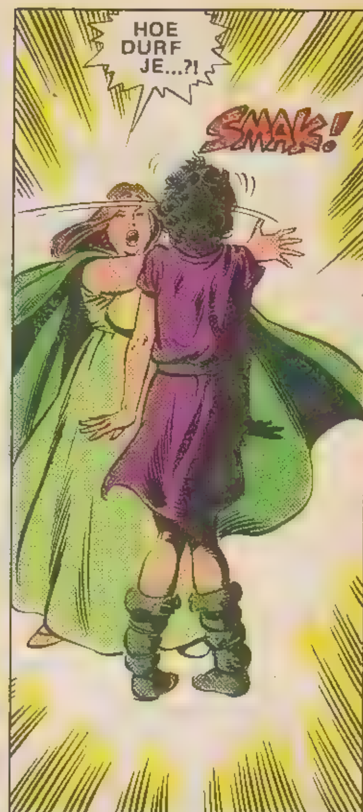

Nee, Conan ... eh... kijk, dit IS Yvonna, zij is mijn vrouw .....!
Oh.
J-Je .... moet me.... eh.... niet kwalijk nemen, Yvonna. Eh... vrouwe Yvonna. Je zag er... eh... ouder... eh... ik bedoel....

Conan bedoelt dat we zeer vereerd zijn te ontmoeten, vrouwe. Ik ben Jonnwalli, zwaardvechter en avonturier... en dit is mijn broer, de drieste Dukenrik......!
En die lange is Atreah. Hij is stom....!

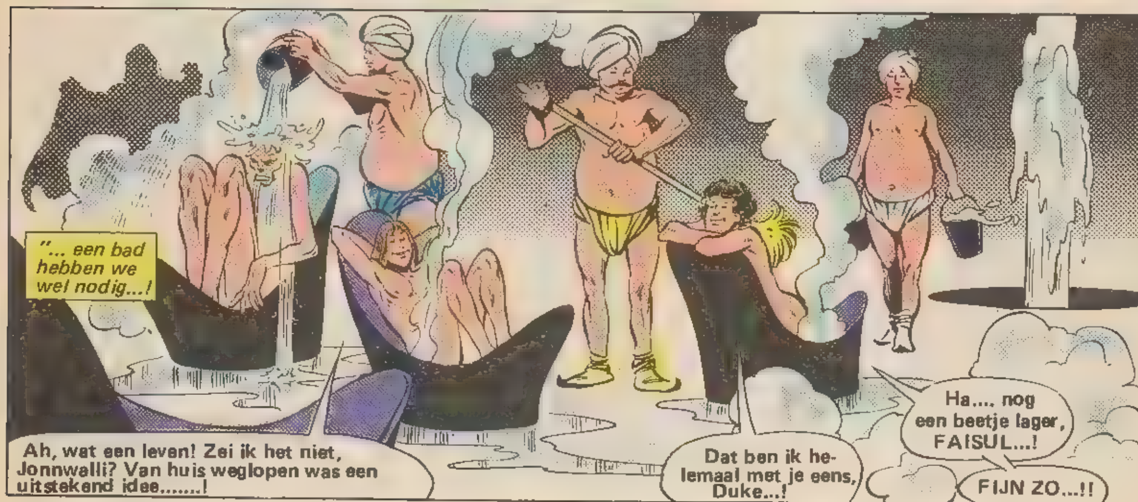

En... wie is DIT schattige kind?
Dat weten we niet.... we vonden haar zwervend op straat.....!
Edelmoedig als ik ben, nam ik haar in bescherming....!

Het ene kind dat voor het andere zorgt? Onzin! Waar zijn mijn dienaressen..?
KREEAN......! RENIEALLA.....! Kom hier! Jullie moeten dit arme kind baden, voeden en kleden

En als jij met HAAR klaar bent, schoonheid... doe je dat ook met MIJ....?
Jongeman...

HOE DURF JE...?!
SMAK!

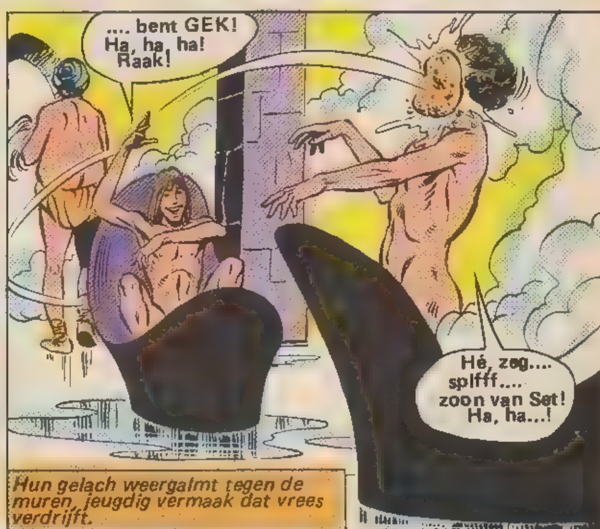

Ja, Jonnwalli, hoe durf je? Ken je geen hoffelijke manieren.....?
Maar.. maar..
Hij heeft zijn honingzoete tong verloren!
Dat is een hele verbetering, heer Murilo! Een welkome verbetering!
Maar toch vind ik dat Jonnwalli wel gelijk heeft......

"... een bad hebben we wel nodig...!
Ah, wat een leven! Zei ik het niet, Jonnwalli? Van huis weglopen was een uitstekend idee.......!
Dat ben ik helemaal met je eens, Duke...!
Ha.... nog een beetje lager, FAISUL...!
FIJN ZO...!!

Blijven jullie hier maar lol maken... Ik ga met Murilo praten. Er zijn wat vragen die ik de vorst van Pergona wil stellen.
Doe maar, Conan ... en kijk of je een goed woordje voor me kunt doen bij dat mooie dienaresje...!
Ik zou haar best willen hebben..!
Je zou niet weten wat je dan met haar zou moeten doen!
Misschien niet, maar ik wil het graag leren.....!

Dus je loopt met me mee, hè Atreah...? Crom, je begint een levende schaduw te worden, zoals je achter me aanloopt...!
Niet dat ik het erg vind... ik heb BEROERDER gezelschap gehad, en minder betrouwbare vrienden. Ik heb het gevoel dat jij liever sterft dan mij of de twee jongens te verraden .....
... dus ben JIJ een bijzonder man...!

Duke.... ik ben bang. Het zal niet lang duren voor ZIJ ons vinden...
Ach, niet zo somber! We zijn te slim voor ze ..... en zelfs als ze ons opsporen.... dan zal CONAN ons beschermen......!
Conan is een man, Duke. Geen god!
En jij Jonnwalli...

.... bent GEK! Ha, ha, ha! Raak!
Hé, zeg.... splfff.... zoon van Set! Ha, ha...!
Hun gelach weergalmt tegen de muren, jeugdig vermaak dat vrees verdrijft.

Maar elders is de stemming ernstiger ...
Een bibliotheek is een vreemde plaats om te drinken, Murilo....!
Niet zo vreemd, als je bedenkt dat Yvonna niet... eh... wil dat ik geniet van een goede slok...!
Achter stoffige boeken verberg ik flessen... ik drink als ik 'studeer'..!

Croms duivels! Wat is er met je gebeurd, Murilo..?
Je bent dik en traag geworden... en je laat je door een vrouw kommanderen....!

"Keihard was je niet, toen we elkaar voor het eerst ontmoetten, in het huis van de Rode Priester, Nabonidus...*
".... maar je had meer lef dan al die andere opgeprikte edelen in die verdomde Corinthische stadstaat...
"... en je toonde echte moed toen we die harige duivel, THAK, bevochten...!
* In Conans beginperiode.

"Toen we elkaar opnieuw tegenkwamen, had je krijgservaring opgedaan. Je hebt de RODE COMPAGNIE geleid op vele drieste..... en winstgevende... tochten.

"Ik wist dat je verliefd geworden was op Yvonna, nadat Belzamo van Ronocco ons gehuurd had om haar te ontvoeren in de hoop dat een huwelijk tussen haar en zijn slappe zoontje een sterk bondgenootschap zou opleveren om tegen andere stadstaten te vechten.*
"Ze was toen al koppig.... even sterk als knap. Maar hoe......
* Idem.

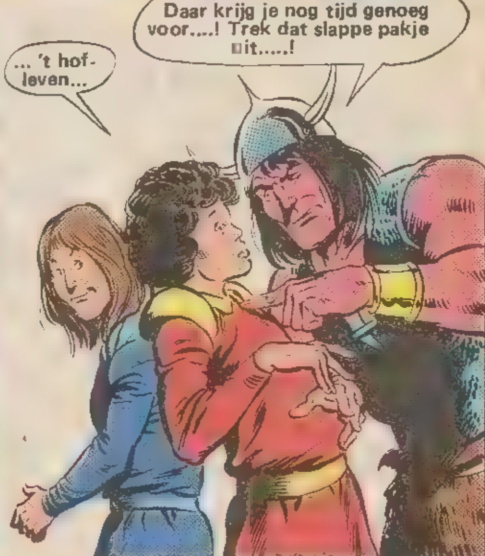

HOE...? Een onschuldig bezoek aan de stad toen ik hoorde dat Yvonna's vader dood was. Een snelle liefde, gevoed door lust naar macht, en lust naar mijn bruid.
Maar het koningschap bleek eerder een vloek dan een zegen. Verdragen tekenen, belasting innen. En Yvonna's schoonheid... je hebt haar gezien. Vind je het raar dat ik verslapt ben .....?

Maar, bij Astorte... dat is verleden tijd! Ik was al een tijdje iets van plan... en nu jij er bent heb ik de kracht ervoor gevonden....!

Kom met me mee, barbaar, de weg naar het avontuur staat weer OPEN...!

En zo....
Zo, zijn jullie daar eindelijk...!
Doe die gekke pakken maar uit...... we gaan een opdracht vervullen, waarvoor Murilo ons FLINK zal BETALEN......!

Eindelijk! GEVAAR...! Spanning! Gevechten! Wanneer gaan we..?
Wacht even, Duke... ik dacht dat we een tijdje in het paleis bleven.... om voordeel te trekken uit....

... 't hofleven...
Daar krijg je nog tijd genoeg voor....! Trek dat slappe pakje uit.....!

Enkele uren later leidt een opgewonden Murilo een groep krijgers noordwaarts door de zonovergoten Ophirische heuvels....

Zeg, Murilo, wordt het geen tijd dat je vertelt wat we gaan doen...?

Het spijt me, Conan. Ik voel me zo... gelukkig. Maar ik zal het je vertellen...!

Ophir is altijd rijk geweest, vooral dank zij de vele mijnen langs de grens..! Tussen Nemedia en Corinthia zijn alle stadstaten welvarend geworden......... maar ook verslapt.......!

Maar de laatste tijd komt de opbrengst van de mijnen niet meer binnen..... en geen enkele krijger die ik er op-uitgestuurd heb, is teruggekeerd........!

Eerst dacht ik dat een van de andere stadstaten erachter zat, maar het is gebleken dat ze allemaal met hetzelfde probleem kampen.

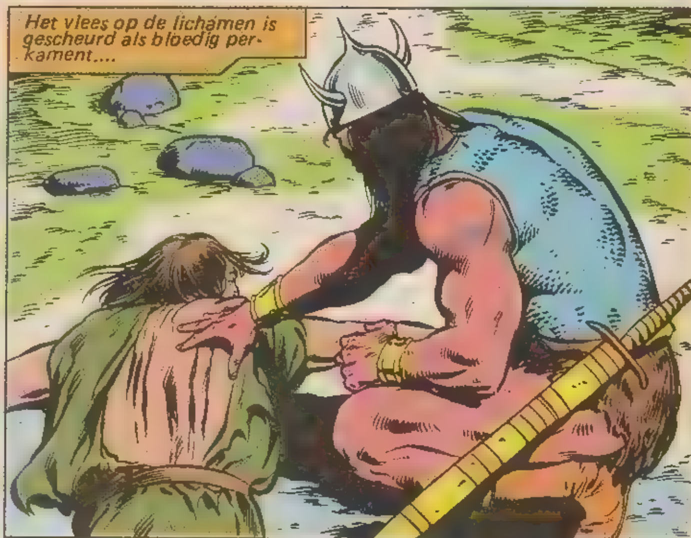
.... en die aanblik doet hem rillen.... en brengt hem van zijn stuk......

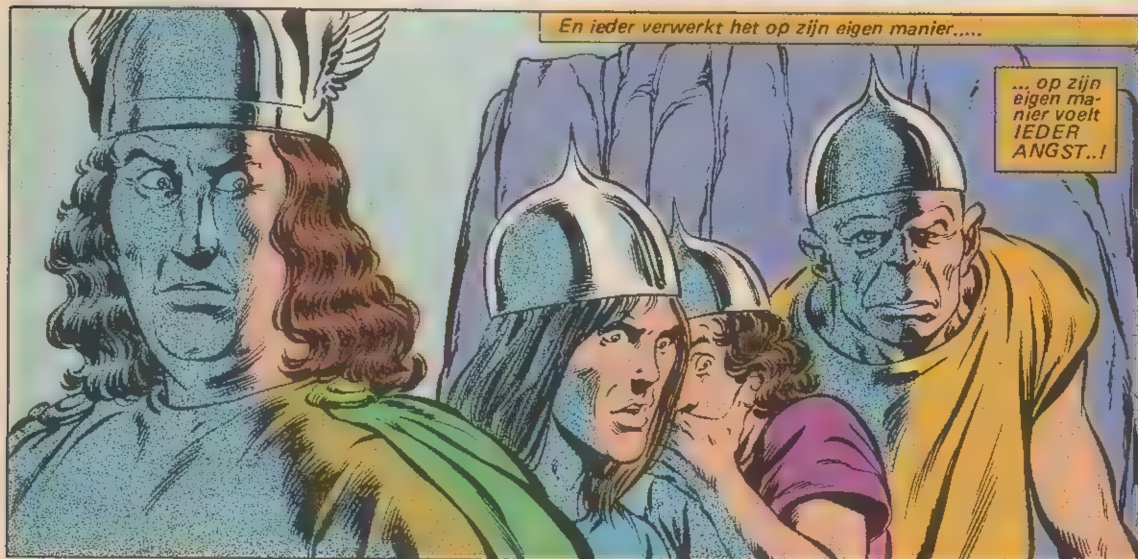
Geen wonder dat je van HEN niets meer hoorde, Murilo...!

Helemaal geen wonder.

Geschokt stijgen zij langzaam af......
Langzaam beginnen zij te begrijpen wat er gebeurd is....

Ze staren naar gezichten waarop afschuwelijke, woordeloze doodsangst te lezen valt....

Het vlees op de lichamen is gescheurd als bloedig perkament....

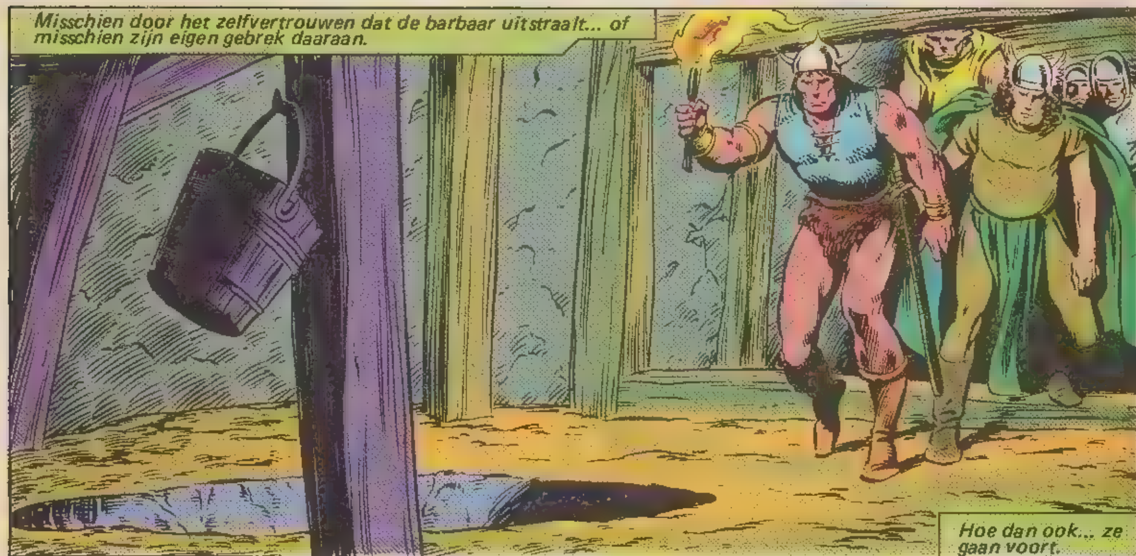

En ieder verwerkt het op zijn eigen manier.....
... op zijn eigen manier voelt IEDER ANGST..!

Dus...
Wie.... kan zoiets gedaan hebben?
Daar komen we maar op één manier achter.
D-De MIJN in...⁉

Ja...,. maar een intelligent koppel als jullie kan beter een afdeling wachters hier bij de toegang leiden. Als je geen bezwaar hebt...
Bezwaar...? Eh... op dit moment niet.

Weet je zeker dat we niet mee moeten, Conan?
Je krijgt tijd genoeg voor heldendaden als wij niet terugkomen.

Steek de toortsen aan en kom mee, mannen. Eens kijken waar we tegen moeten vechten....!
Murilo verstrakt als hij ziet hoe Conan als vanzelfsprekend de leiding neemt. Want HIJ is VORST van PERGONA, dus dat is ZIJN taak...!
Toch maakt hij geen bezwaar.

Misschien door het zelfvertrouwen dat de barbaar uitstraalt... of misschien zijn eigen gebrek daaraan.
Hoe dan ook... ze gaan voort.

De put is door mensen gemaakt... toch leidt die niet naar een mijnschacht, maar de diepte in .....

Des te meer reden, denkt Conan, om toch af te dalen.

Als geboren heuvelbewoner gaat de Cimmeriër voorop langs de STEILE rotswand.

Hij voelt zich thuis ... zijn tred lenig, zijn greep trefzeker.

Helaas hebben niet al deze mannen het geluk uit een heuvelland te stammen.

MOEDER VAN MITRA!

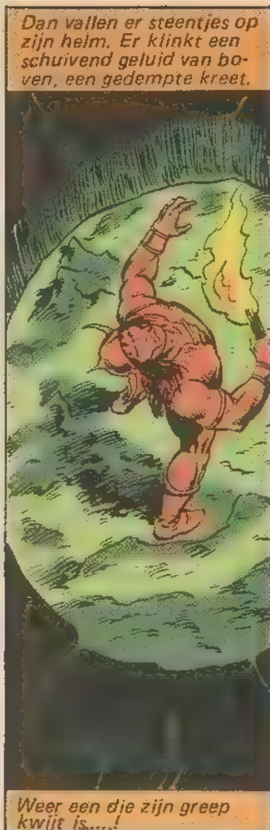
HELP ME....

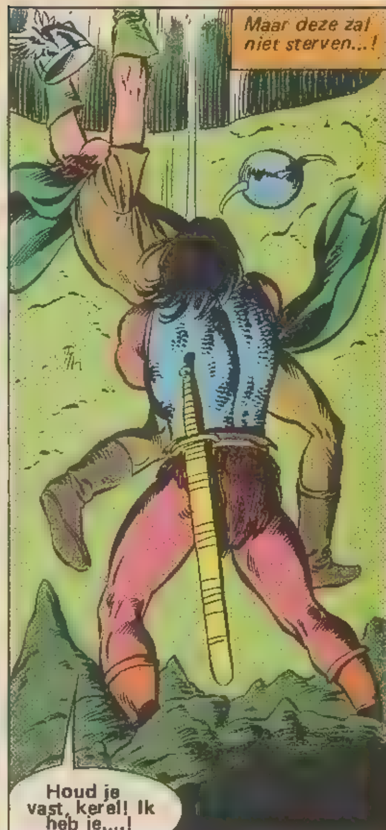
HELP MEEEEEE!

En de man sleept een andere onzekere klimmer in zijn val mee.

En twee zielen storten gillend naar Erliks duistere domein.

Eindelijk wordt de bodem bereikt, maar alleen de doden verwelkomen hen daar.
Even blijft Conan aan één arm hangen, dan springt hij lenig op de rotsbodem.

Dan vallen er steentjes op zijn helm. Er klinkt een schuivend geluid van boven, een gedempte kreet.
Weer een die zijn greep kwijt is....!

Maar deze zal niet sterven...!
Houd je vast, kerel! Ik heb je....!

Inderdaad, barbaar. Inderdaad...!
Conan hoort vernederende BERUSTING in de stem van zijn vriend. Een klank van hulpeloosheid.

Ze lopen door kille grotten, terwijl de toortsen nauwelijks licht geven in een dikker wordende nevelsluier. Conan vraagt zich af of Murilo nog wel TOT VECHTEN in staat is....!
Want hij voelt een gevecht in de lucht hangen. Een duistere dreiging....
... van een eeuwenoud kwaad.

De dreiging wordt groter als zij zich door een reeks kronkelende tunnels worstelen, die hen dieper naar het hart van de aarde leiden.....

In de verte meent Conan een vaag, kwaadaardig gelach te horen.....

Dan gaapt vòòr hen een opening en komen zij in een reusachtige.....

...... GROT...!

CROM EN MITRA!

Zeg dat wel, barbaar .... want in een grot als deze kunnen die goden wel huizen.......

We zijn bijna bij...... WAT DAN OOK, Murilo. Ik voel het....! Alsof iets me aantrekt....

Wacht...! Horen jullie dat...? Weer dat gelach... maar nu dichterbij...

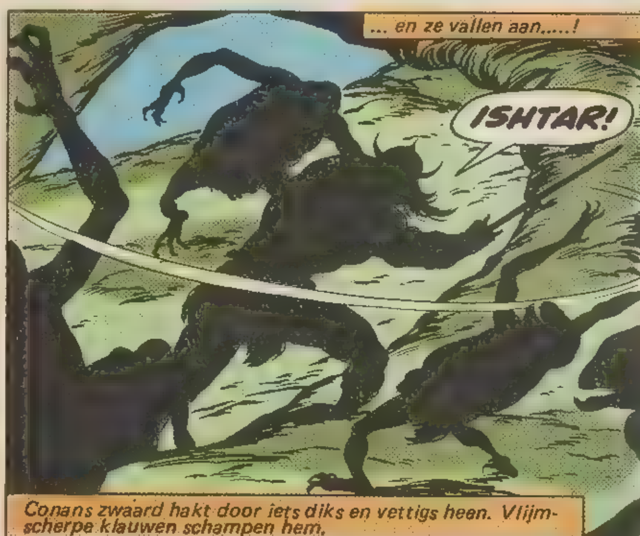
Wel vervloekt!

Die windstoot kan nergens vandaan komen... maar blaast de toortsen uit! En we zijn....

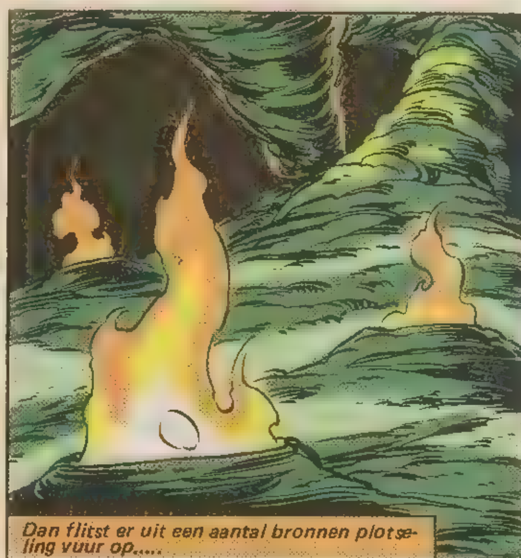
Conan breekt zijn zin af, als het haar in zijn nek overeind gaat staan en zijn neusgaten geprikkeld worden......

MANNEN....! Ga achteruit!

ER BEWEEGT IETS, DAAR...!
Ze komen in eindeloze golven.... vage vormen die achter rotsblokken vandaan kruipen en schuifelen .....
Dan wordt hun onmenselijk gekakel luider, de vochtige tred van hun voeten sneller.....

... en ze vallen aan.....!
ISHTAR!
Conans zwaard hakt door iets diks en vettigs heen. Vlijmscherpe klauwen schampen hem.

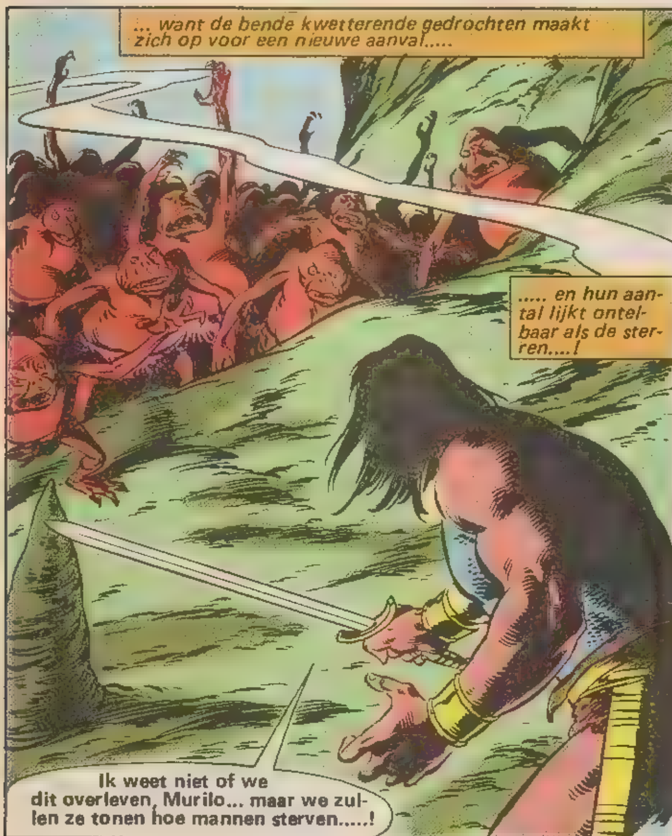

Naast hem gilt een man....!

Dan flitst er uit een aantal bronnen plotseling vuur op.....

.... dat de schaduwen verlicht.....

......, en hun ogen opent....!
Bel en Astorte....! Zoiets heb ik nog nooit gezien, Conan! Wat is het....?
Vervloekt als ik het weet...

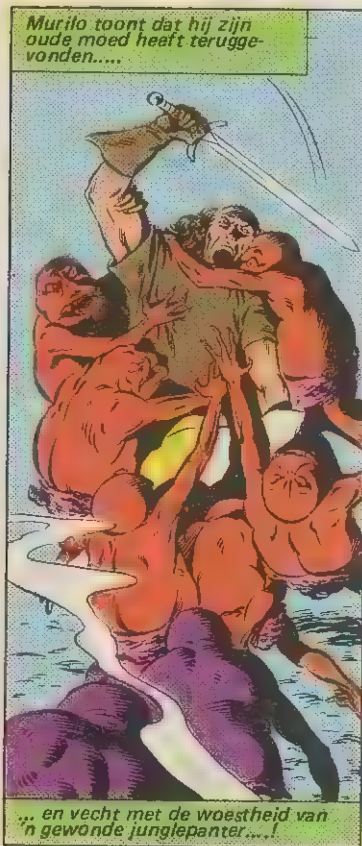

.... maar het stinkt als een stapel verbrande lijken..!
Maar de afschuwelijke stank vormt wel het kleinste probleem voor de barbaar......

... want de bende kwetterende gedrochten maakt zich op voor een nieuwe aanval.....
..... en hun aantal lijkt ontelbaar als de sterren....!
Ik weet niet of we dit overleven, Murilo... maar we zullen ze tonen hoe mannen sterven.....!

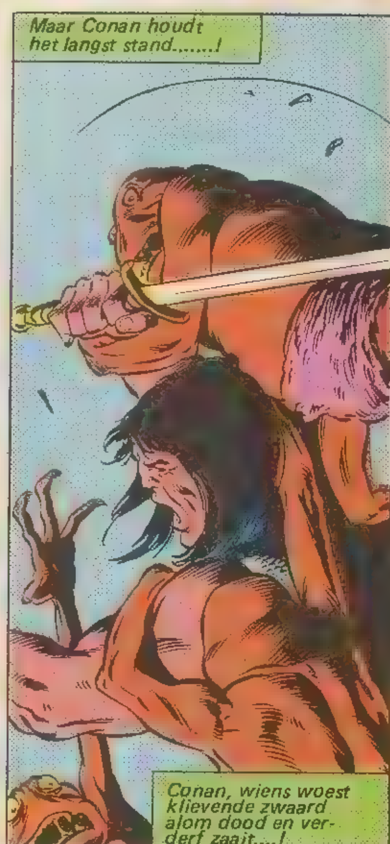

Als enig antwoord klinkt een angstig gegrom.
Geschokt wijs hij omhoog....

Want uit een gapende tunnelmonding stromen nog honderden andere gedrochten naar beneden.
Maar aan de merkwaardige manier waarop zij het gevecht beloeren, is te zien dat zij tot een andere groep behoren.

Maar ANDERS of niet, hun doel is duidelijk hetzelfde.......
..., en ook zij overspoelen Conans krijgers als een levende golf!

Murilo toont dat hij zijn oude moed heeft teruggevonden.....
.., en vecht met de woestheid van 'n gewonde junglepanter....!

Ook Atreah vecht dapper.....
...... voor hij valt....!

Maar Conan houdt het langst stand.......!
Conan, wiens woest klievende zwaard alom dood en verderf zaait....!

Over deze strijd zullen later balladen gezongen worden...

.... Nemedische schrijvers zullen er hele hoofdstukken in hun boeken aan wijden.

Uit dit soort gevechten worden legenden geboren.

Maar uiteindelijk is de strijd....

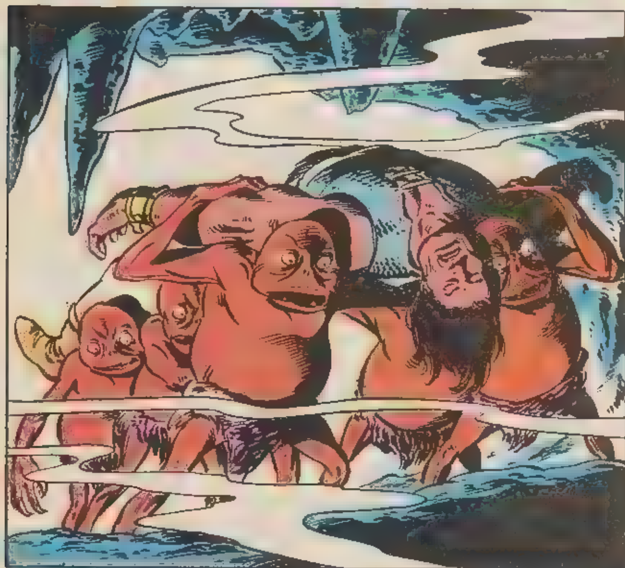
... HOPELOOS...

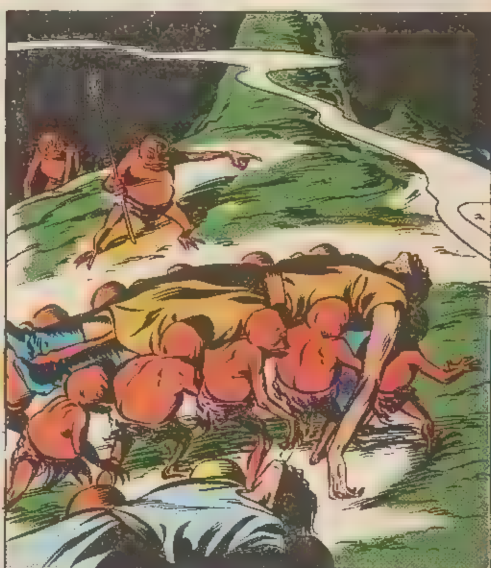
De strijdkreet van zijn noordelijke stam op de lippen, bezwijkt CONAN van CIMMERIA onder het gewicht van hun aantal.

..... in dreigende duisternis.....

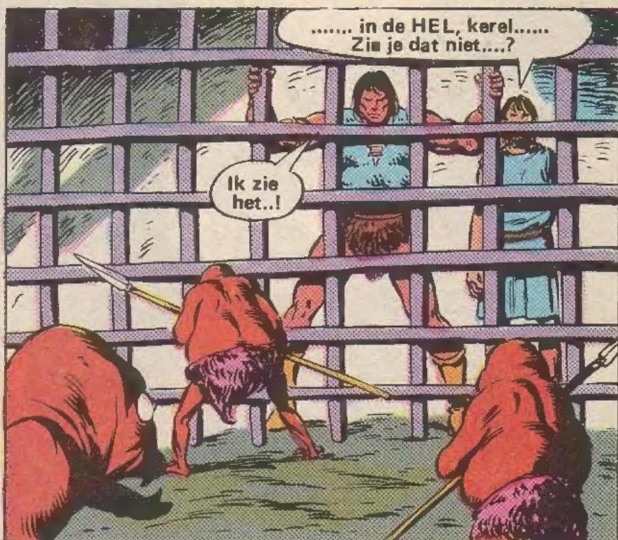

Ohhhhhh......
Met gedreun in zijn hoofd komt hij langzaam tot bewust-zijn......

.... en blijkt gevangen te zitten.
Vervloekt.....! Mijn wonden zijn... genezen! Ben ik niet...gesneuveld?
Nee, vriend..... ZIJ hebben je goed verzorgd...!
Wie ben jij...? Waar ben ik..?

Ik ben Petroccia, ex-kommandant van de legers van Carnolla.
Die anderen zijn, net als jij en ik, gekomen in opdracht van hun vorst. Dit is hun beloning...!
En WAAR we ZIJN......

.... in de HEL, kerel...... Zie je dat niet....?
Ik zie het..!

Ik zie ook dat JIJ nog leeft, Atreah..! Daar ben ik BLIJ om.... ook al schijnt Murilo minder geboft te hebben.
Of mis-schien heeft HIJ geluk...

Nee, grote knappe bruut....

...JIJ bent juist de gelukkige....
Crom.

..... want JIJ bent uitverkoren om EILAYNIA, DE MISTPRINSES, te die-nen........
... en jij ZULT me dienen, hier in mijn duiste-re rijk..........
...... mij dienen....
VOOR EEUWIG......!!

DE VLEUGELS VAN DE GIER ZIJN DE VLEUGELS DES DOODS... ...OOK VOOR HET WEBHOOFD?!

